Matthew

KABANATA 1

1 Ang aklat ng lahi ni Jesucristo, na anak ni David, na anak ni Abraham.
2 Naging anak ni Abraham si Isaac; at naging anak ni Isaac si Jacob; at naging anak ni Jacob si Juda at ang kaniyang mga kapatid;
3 At naging anak ni Juda kay Tamar si Fares at si Zara; at naging anak ni Fares si Esrom; at naging anak ni Esrom si Aram;
4 At naging anak ni Aram si Aminadab; at naging anak ni Aminadab si Naason; at naging anak ni Naason si Salmon;
5 At naging anak ni Salmon kay Rahab si Booz; at naging anak ni Booz kay Rut si Obed; at naging anak ni Obed si Jesse.
6 At naging anak ni Jesse ang haring si David; at naging anak ni David si Salomon, doon sa naging asawa ni Urias;
7 At naging anak ni Salomon si Reboam; at naging anak ni Reboam si Abias; at naging anak ni Abias si Asa;
8 At naging anak ni Asa si Josafat; at naging anak ni Josafat si Joram; at naging anak ni Joram si Ozias;
9 At naging anak ni Ozias si Joatam; at naging anak ni Joatam si Acaz; at naging anak ni Acaz si Ezequias;
10 At naging anak ni Ezequias si Manases; at naging anak ni Manases si Amon; at naging anak ni Amon si Josias;
11 At naging anak ni Josias si Jeconias at ang kaniyang mga kapatid, nang panahon ng pagkadalang-bihag sa Babilonia.
12 At pagkatapos nang pagkadalangbihag sa Babilonia, ay naging anak ni Jeconias si Salatiel; at naging anak ni Salatiel si Zorobabel;
13 At naging anak ni Zorobabel si Abiud; at naging anak ni Abiud si Eliaquim; at naging anak ni Eliaquim si Azor;
14 At naging anak ni Azor si Sadoc; at naging anak ni Sadoc si Aquim; at naging anak ni Aquim si Eliud;
15 At naging anak ni Eliud si Eleazar; at naging anak ni Eleazar si Matan; at naging anak ni Matan si Jacob;
16 At naging anak ni Jacob si Joseph na asawa ni Maria, na siyang nanganak kay Jesus, na tinatawag na Cristo.
17 Kaya't ang lahat ng salinlahi mula kay Abraham hanggang kay David ay labing apat na salinlahi; at mula kay David hanggang sa pagkadala sa Babilonia ay labing apat na salinlahi; at mula sa pagkadala sa Babilonia hanggang kay Cristo ay labing-apat na salinlahi.
18 Ngayon ang kapanganakan ni Jesu-Cristo ay ganito: Nang ang kaniyang ina na si Maria ay naging asawa ni Joseph, bago sila nagsama, siya ay nasumpungang nagdadalang-tao ng Espiritu Santo.
19 Nang magkagayo'y si Joseph na kaniyang asawa, palibhasa'y isang lalaking matuwid, at hindi ibig na siya'y gawing huwaran sa madla, ay nag-isip na ihiwalay siya nang lihim.
20 Datapuwa't samantalang iniisip niya ang mga bagay na ito, narito, nagpakita sa kaniya ang anghel ng Panginoon sa panaginip, na nagsasabi, Joseph, ikaw na anak ni David, huwag kang matakot na kunin mo si Maria na iyong asawa: sapagka't ang ipinaglihi sa kaniya ay sa Espiritu Santo.
21 At manganganak siya ng isang lalake, at tatawagin mo ang kaniyang pangalan na JESUS: sapagka't ililigtas niya ang kaniyang bayan sa kanilang mga kasalanan.
22 Ngayon ang lahat ng ito ay nangyari, upang matupad ang sinabi ng Panginoon sa pamamagitan ng propeta, na nagsasabi,
23 Narito, ang isang birhen ay magdadalang-tao, at manganganak ng isang lalaki, at tatawagin nila ang kaniyang pangalan na Emmanuel, na kung liliwanagin ay, Sumasa atin ang Dios.
24 Nang magkagayo'y bumangon si Joseph sa pagkakatulog, ay ginawa niya ang iniutos sa kaniya ng anghel ng Panginoon, at kinuha ang kaniyang asawa:
25 At hindi siya kinilala hanggang sa maipanganak niya ang kaniyang panganay na lalaki: at tinawag niya ang kaniyang pangalan na JESUS.

KABANATA 2

1 Nang ipanganak nga si Jesus sa Bethlehem ng Judea sa mga kaarawan ni Herodes na hari, narito, may nagsidating na mga pantas na lalaki mula sa silangan sa Jerusalem,
2 Na sinasabi, Saan naroon ang ipinanganak na Hari ng mga Judio? sapagka't nakita namin ang kaniyang bituin sa silanganan, at naparito kami upang siya'y sambahin.
3 Nang marinig ni Herodes na hari ang mga bagay na ito, siya ay nabagabag, at ang buong Jerusalem na kasama niya.
4 At nang matipon niya ang lahat ng mga punong saserdote at mga eskriba ng bayan, ay itinanong niya sa kanila kung saan ipanganganak ang Cristo.
5 At sinabi nila sa kaniya, Sa Bethlehem ng Judea: sapagka't ganito ang isinulat ng propeta,
6 At ikaw Bethlehem, sa lupain ng Juda, ay hindi ang pinakamaliit sa mga prinsipe ng Juda: sapagka't sa iyo magmumula ang isang Gobernador, na magpupuno sa aking bayang Israel.
7 Nang magkagayo'y si Herodes, nang tawagin nang lihim ang mga pantas, ay tinanong sila nang buong sikap kung anong oras lumitaw ang bituin.
8 At sinugo niya sila sa Bethlehem, at sinabi, Yumaon kayo, at hanapin ninyong mainam ang bata; at kapag nasumpungan na ninyo siya, muling ibalita sa akin, upang ako ay pumaroon at sambahin din siya.
9 Nang marinig nila ang hari, sila'y nagsialis; at, narito, ang bituin, na kanilang nakita sa silanganan, ay nauna sa kanila, hanggang sa dumating at tumayo sa kinaroroonan ng bata.
10 Nang makita nila ang bituin, sila'y nagalak ng labis na kagalakan.
11 At nang sila'y pumasok sa bahay, ay nakita nila ang bata na kasama ni Maria na kaniyang ina, at sila'y nagpatirapa, at siya'y sinamba: at nang kanilang mabuksan ang kanilang mga kayamanan, ay kanilang inihandog sa kaniya ang mga kaloob; ginto, at kamangyan, at mira.
12 At palibhasa'y binalaan ng Dios sa panaginip na huwag nang magsibalik kay Herodes, ay nagsiuwi sila sa kanilang sariling lupain sa ibang daan.
13 At nang sila'y makaalis na, narito, ang anghel ng Panginoon ay nagpakita kay Joseph sa panaginip, na nagsasabi, Bumangon ka, at dalhin mo ang bata at ang kaniyang ina, at tumakas ka sa Egipto, at doon ka hanggang sa sabihin ko sa iyo ang salita: sapagka't hahanapin ni Herodes ang bata upang patayin siya.

14 Nang siya'y bumangon, dinala niya ang bata at ang kaniyang ina sa gabi, at umalis patungong Egipto:
15 At nanatili doon hanggang sa kamatayan ni Herodes: upang matupad ang sinalita ng Panginoon sa pamamagitan ng propeta, na nagsasabi, Mula sa Egipto ay tinawag ko ang aking anak.
16 Nang magkagayo'y si Herodes, nang makita niyang siya'y tinuya ng mga pantas na lalaki, ay labis na nagalit, at nagsugo, at pinatay ang lahat ng mga bata na nasa Bethlehem, at sa lahat ng mga hangganan niyaon, mula sa dalawang taong gulang pababa, ayon sa panahon na siya ay masikap na nagtanong sa mga pantas.
17 Nang magkagayo'y natupad ang sinalita ni Jeremiah na propeta, na nagsasabi,
18 Sa Rama ay may narinig na tinig, panaghoy, at pagtangis, at dakilang pagdadalamhati, si Rachel ay umiiyak dahil sa kaniyang mga anak, at ayaw na maaliw, sapagka't wala na sila.
19 Datapuwa't nang si Herodes ay namatay, narito, ang isang anghel ng Panginoon ay nagpakita kay Joseph sa panaginip sa Egipto,
20 Na sinasabi, Bumangon ka, at kunin mo ang bata at ang kaniyang ina, at pumaroon ka sa lupain ng Israel: sapagka't patay na ang nagsisihanap sa buhay ng bata.
21 At siya'y bumangon, at dinala ang bata at ang kaniyang ina, at naparoon sa lupain ng Israel.
22 Datapuwa't nang marinig niya na si Archelaus ay naghahari sa Judaea bilang kahalili ng kaniyang amang si Herodes, ay natakot siyang pumunta roon: datapuwa't, palibhasa'y binalaan ng Dios sa panaginip, ay lumiko siya sa mga bahagi ng Galilea:
23 At siya'y naparoon at tumahan sa isang bayan na tinatawag na Nazareth: upang matupad ang sinalita ng mga propeta, Siya ay tatawaging Nazareno.

KABANATA 3

1 Nang mga araw na iyon ay dumating si Juan Bautista, na nangangaral sa ilang ng Judea,
2 At sinasabi, Mangagsisi kayo: sapagka't malapit na ang kaharian ng langit.
3 Sapagka't ito ang sinalita ng propeta Isaias, na nagsasabi, Ang tinig ng isang sumisigaw sa ilang, Ihanda ninyo ang daan ng Panginoon, tuwirin ninyo ang kaniyang mga landas.
4 At ang Juan ding yaon ay may damit na balahibo ng kamelyo, at isang pamigkis na balat sa paligid ng kaniyang mga baywang; at ang kaniyang karne ay balang at pulot-pukyutan.
5 Nang magkagayo'y pumunta sa kaniya ang Jerusalem, at ang buong Judea, at ang buong rehiyon sa palibot ng Jordan,
6 At sila'y binautismuhan niya sa Jordan, na ipinahahayag ang kanilang mga kasalanan.
7 Datapuwa't nang makita niya ang marami sa mga Fariseo at Saduceo na dumarating sa kaniyang bautismo, ay sinabi niya sa kanila, Oh lahi ng mga ulupong, sino ang nagbabala sa inyo na tumakas sa galit na darating?
8 Magbunga nga kayo ng mga bungang nararapat sa pagsisisi:
9 At huwag ninyong isipin na sabihin sa inyong sarili, Si Abraham ang aming ama: sapagka't sinasabi ko sa inyo, na ang Dios ay may kakayahang magbangon ng mga anak kay Abraham sa mga batong ito.
10 At ngayon din naman ang palakol ay nakalagay sa ugat ng mga puno: kaya't ang bawa't punong kahoy na hindi namumunga ng mabuti ay pinuputol, at inihahagis sa apoy.
11 Tunay na binabautismuhan ko kayo ng tubig sa pagsisisi: datapuwa't ang dumarating na kasunod ko ay lalong makapangyarihan kay sa akin, na ang kaniyang mga panyapak ay hindi ako karapatdapat magdala: siya ang magbibinyag sa inyo sa Espiritu Santo, at ng apoy:
12 Na ang kaniyang pamaypay ay nasa kaniyang kamay, at kaniyang lilinisin na lubos ang kaniyang giikan, at titipunin ang kaniyang trigo sa bangan; ngunit susunugin niya ang ipa ng apoy na hindi mapapatay.
13 Nang magkagayo'y naparoon si Jesus mula sa Galilea sa Jordan kay Juan, upang siya'y magpabautismo.
14 Datapuwa't pinagbawalan siya ni Juan, na sinasabi, Kailangang bautismuhan mo ako, at ikaw ang lumalapit sa akin?
15 At pagsagot ni Jesus ay sinabi sa kaniya, Pabayaan mo na ngayon: sapagka't ganito ang nararapat sa atin na ganapin ang buong katuwiran. Pagkatapos ay pinayagan niya siya.
16 At si Jesus, nang siya'y mabautismuhan, ay agad na umahon mula sa tubig: at, narito, ang langit ay nabuksan sa kaniya, at nakita niya ang Espiritu ng Dios na bumababang tulad sa isang kalapati, at lumilipad sa kaniya:
17 At narito, ang isang tinig mula sa langit, na nagsasabi, Ito ang aking sinisinta na Anak, na siya kong lubos na kinalulugdan.

KABANATA 4

1 Nang magkagayo'y si Jesus ay dinala ng Espiritu sa ilang upang tuksuhin ng diyablo.
2 At nang siya'y makapag-ayuno ng apat na pung araw at apat na pung gabi, pagkatapos ay nagutom siya.
3 At nang dumating sa kaniya ang manunukso, ay kaniyang sinabi, Kung ikaw ang Anak ng Dios, ay ipag-utos mong maging tinapay ang mga batong ito.
4 Datapuwa't sumagot siya at sinabi, Nasusulat, Hindi sa tinapay lamang mabubuhay ang tao, kundi sa bawa't salitang lumalabas sa bibig ng Dios.
5 At dinala siya ng diyablo sa banal na lungsod, at inilagay siya sa taluktok ng templo,
6 At sa kaniya'y sinabi, Kung ikaw ang Anak ng Dios, ay bumagsak ka: sapagka't nasusulat, Siya ay magbibilin sa kaniyang mga anghel tungkol sa iyo: at sa kanilang mga kamay ay dadalhin ka nila, baka kailan man ay matisod ang iyong paa sa isang bato.
7 Sinabi sa kaniya ni Jesus, Nasusulat muli, Huwag mong tutuksuhin ang Panginoon mong Dios.
8 Muli, dinala siya ng diyablo sa isang napakataas na bundok, at ipinakita sa kanya ang lahat ng kaharian ng mundo, at ang kaluwalhatian ng mga ito;
9 At sinabi sa kaniya, Lahat ng mga bagay na ito ay ibibigay ko sa iyo, kung ikaw ay magpapatirapa at sasamba sa akin.
10 Nang magkagayo'y sinabi sa kaniya ni Jesus, Lumayo ka rito, Satanas: sapagka't nasusulat, Sasambahin mo ang Panginoon mong Dios, at siya lamang ang iyong paglilingkuran.

11 Nang magkagayo'y iniwan siya ng diyablo, at, narito, dumating ang mga anghel at pinaglingkuran siya.
12 Ngayon, nang marinig ni Jesus na si Juan ay inihagis sa bilangguan, siya ay umalis papunta sa Galilea;
13 At iniwan niya ang Nazareth, siya'y naparoon at tumira sa Capernaum, na nasa baybayin ng dagat, sa mga hangganan ng Zabulon at Nephthalim:
14 Upang matupad ang sinalita ni Isaias na propeta, na nagsasabi,
15 Ang lupain ng Zabulon, at ang lupain ng Nephthalim, sa daan ng dagat, sa dako roon ng Jordan, Galilea ng mga Gentil;
16 Ang mga taong nakaupo sa kadiliman ay nakakita ng dakilang liwanag; at sa kanila na nakaupo sa rehiyon at anino ng kamatayan ay sumibol ang liwanag.
17 Mula noon si Jesus ay nagsimulang mangaral, at magsabi, Mangagsisi kayo: sapagka't malapit na ang kaharian ng langit.
18 At si Jesus, habang naglalakad sa tabi ng dagat ng Galilea, ay nakita niya ang dalawang magkapatid, si Simon na tinatawag na Pedro, at si Andres na kaniyang kapatid, na naghahagis ng lambat sa dagat: sapagka't sila'y mga mangingisda.
19 At sinabi niya sa kanila, Sumunod kayo sa akin, at gagawin ko kayong mga mangingisda ng mga tao.
20 At pagdaka'y iniwan nila ang kanilang mga lambat, at sumunod sa kaniya.
21 At sa paglakad mula roon, ay nakita niya ang iba pang dalawang magkapatid, si Santiago na anak ni Zebedeo, at si Juan na kaniyang kapatid, sa isang daong kasama ni Zebedeo na kanilang ama, na inaayos ang kanilang mga lambat; at tinawag niya sila.
22 At pagdaka'y iniwan nila ang daong at ang kanilang ama, at sumunod sa kaniya.
23 At nilibot ni Jesus ang buong Galilea, na nagtuturo sa kanilang mga sinagoga, at ipinangangaral ang ebanghelyo ng kaharian, at nagpapagaling ng lahat ng uri ng sakit at lahat ng uri ng karamdaman sa mga tao.
24 At ang kaniyang kabantugan ay lumaganap sa buong Siria: at dinala nila sa kaniya ang lahat ng mga taong may sakit na dinapuan ng sarisaring karamdaman at mga pahirap, at ang mga sinaniban ng mga demonyo, at ang mga baliw, at ang mga lumpo; at pinagaling niya sila.
25 At sinundan siya ng napakaraming tao mula sa Galilea, at mula sa Decapolis, at mula sa Jerusalem, at mula sa Judea, at mula sa ibayo ng Jordan.

KABANATA 5

1 At pagkakita sa mga karamihan, ay umahon siya sa isang bundok: at nang siya'y maupo, ay nagsilapit sa kaniya ang kaniyang mga alagad:
2 At ibinuka niya ang kaniyang bibig, at sila'y tinuruan, na sinasabi,
3 Mapapalad ang mga dukha sa espiritu: sapagka't kanila ang kaharian ng langit.
4 Mapapalad ang mga nagdadalamhati: sapagka't sila'y aaliwin.
5 Mapapalad ang maamo: sapagka't mamanahin nila ang lupa.
6 Mapalad ang mga nagugutom at nauuhaw sa katuwiran: sapagka't sila ay bubusugin.
7 Mapapalad ang mga mahabagin: sapagka't sila'y magtatamo ng kahabagan.
8 Mapapalad ang mga may malinis na puso: sapagka't makikita nila ang Dios.
9 Mapapalad ang mga mapagpayapa: sapagka't sila'y tatawaging mga anak ng Dios.
10 Mapapalad ang mga pinag-uusig dahil sa katuwiran: sapagka't kanila ang kaharian ng langit.
11 Mapapalad kayo, kapag kayo ay nilapastangan ng mga tao, at pinag-uusig, at pinagsasabihan ng lahat ng uri ng kasamaan laban sa inyo nang walang katotohanan, dahil sa akin.
12 Mangagalak kayo, at mangagalak na lubha: sapagka't malaki ang inyong gantimpala sa langit: sapagka't gayon din ang kanilang pag-usig sa mga propeta na nauna sa inyo.
13 Kayo ang asin ng lupa: datapuwa't kung ang asin ay nawalan ng lasa, ano ang iaalat? mula noon ito ay wala nang pakinabang, kundi itapon, at yurakan ng mga tao.
14 Kayo ang ilaw ng sanglibutan. Ang isang lungsod na nakalagay sa isang burol ay hindi maitatago.
15 Ni ang mga tao ay hindi nagsisindi ng kandila, at inilalagay ito sa ilalim ng isang takalan, kundi sa isang kandelero; at nagbibigay ng liwanag sa lahat ng nasa bahay.
16 Lumiwanag na gayon ang inyong ilaw sa harap ng mga tao, upang makita nila ang inyong mabubuting gawa, at luwalhatiin nila ang inyong Ama na nasa langit.
17 Huwag ninyong isipin na ako ay naparito upang sirain ang kautusan, o ang mga propeta: hindi ako naparito upang sirain, kundi upang ganapin.
18 Sapagka't katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hanggang sa mawala ang langit at ang lupa, ang isang tuldok o isang kudlit sa anomang paraan ay hindi mawawala sa kautusan, hanggang sa maganap ang lahat.
19 Kaya't ang sinumang sumuway sa isa sa pinakamaliit na utos na ito, at magtuturo ng gayon sa mga tao, ay tatawaging pinakamaliit sa kaharian ng langit: ngunit ang sinumang gagawa at ituro ang mga ito, ay tatawaging dakila sa kaharian ng langit.
20 Sapagka't sinasabi ko sa inyo, Kung hindi hihigit ang inyong katuwiran sa katuwiran ng mga eskriba at mga Fariseo, sa anomang paraan ay hindi kayo makapapasok sa kaharian ng langit.
21 Narinig ninyo na sinabi sa kanila noong unang panahon, Huwag kang papatay; at ang sinumang pumatay ay nasa panganib ng paghatol:
22 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, Na ang sinomang magalit sa kaniyang kapatid na walang dahilan ay mapapasa panganib sa kahatulan: at ang sinomang magsabi sa kaniyang kapatid, Raca, ay mapapasa panganib sa konseho: datapuwa't ang sinomang magsasabi, Ikaw ay hangal, ay mapapasa panganib sa apoy ng impiyerno.
23 Kaya't kung dadalhin mo ang iyong handog sa dambana, at doon ay naalaala mo na ang iyong kapatid ay may anomang laban sa iyo;
24 Iwan mo roon ang iyong handog sa harap ng dambana, at yumaon ka sa iyong lakad; makipagkasundo ka muna sa iyong kapatid, at pagkatapos ay halika at ihandog ang iyong kaloob.
25 Makipagkasundo kaagad sa iyong kalaban, habang ikaw ay nasa daan kasama niya; baka sa anumang oras ibigay ka ng kalaban sa hukom, at ibigay ka ng hukom sa opisyal, at ikaw ay itapon sa bilangguan.

26 Katotohanang sinasabi ko sa iyo, Hindi ka lalabas doon, hanggang sa mabayaran mo ang pinakahuling dikta.
27 Narinig ninyo na sinabi nila noong unang panahon, Huwag kang mangangalunya:
28 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, na ang sinomang tumingin sa isang babae na may pagnanasa ay nangalunya na sa kaniya sa kaniyang puso.
29 At kung ang iyong kanang mata ay nakapagpapatisod sa iyo, dukutin mo ito, at itapon sa iyo: sapagka't mapapakinabangan mo na ang isa sa iyong mga sangkap ay mapahamak, at hindi ang buong katawan mo ay itapon sa impiyerno.
30 At kung ang iyong kanang kamay ay nakapagpapatisod sa iyo, ay putulin mo ito, at itapon sa iyo: sapagka't mapapakinabangan mo na ang isa sa iyong mga sangkap ay mapahamak, at hindi ang buong katawan mo ay itapon sa impiyerno.
31 Ito ay sinabi, Ang sinumang humiwalay sa kanyang asawa, ay bigyan niya siya ng sulat ng paghihiwalay:
32 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, Na ang sinomang maghiwalay sa kaniyang asawa, maliban sa kadahilanan ng pakikiapid, ay siyang nagpapakasala sa kaniya ng pangangalunya: at ang sinomang magpakasal sa kaniyang hiniwalayan ay nagkakasala ng pangangalunya.
33 Muli, inyong narinig na sinabi sa kanila noong unang panahon, Huwag kang susumpa ng huwad, kundi tutuparin mo sa Panginoon ang iyong mga sumpa:
34 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, Huwag kayong manumpa; ni sa pamamagitan ng langit; sapagkat ito ang trono ng Diyos:
35 Ni sa pamamagitan ng lupa; sapagka't ito ang kaniyang tuntungan: ni sa Jerusalem; sapagkat ito ang lungsod ng dakilang Hari.
36 Ni hindi ka dapat manumpa sa pamamagitan ng iyong ulo, sapagkat hindi mo magagawang maputi o maitim ang isang buhok.
37 Ngunit hayaan ang iyong pakikipag-usap ay, Oo, oo; Hindi, hindi: sapagka't anomang higit pa sa mga ito ay nagmumula sa kasamaan.
38 Narinig ninyo na sinabi, Mata sa mata, at ngipin sa ngipin:
39 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, Huwag ninyong lalabanan ang masama: kundi ang sinomang sumampal sa iyo sa iyong kanang pisngi, iharap mo naman sa kaniya ang kabila.
40 At kung ang sinoman ay magdemanda sa iyo sa batas, at kunin ang iyong tunika, ay ibigay mo rin sa kaniya ang iyong balabal.
41 At sinumang magpilit sa iyo na pumunta ng isang milya, sumama ka sa kanya ng dalawa.
42 Bigyan mo ang humihingi sa iyo, at ang ibig humiram sa iyo ay huwag mong talikuran.
43 Narinig ninyo na sinabi, Iibigin mo ang iyong kapuwa, at kapootan mo ang iyong kaaway.
44 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, Ibigin ninyo ang inyong mga kaaway, pagpalain ninyo ang mga sumusumpa sa inyo, gawin ninyo ang mabuti sa mga napopoot sa inyo, at idalangin ninyo ang mga umuusig sa inyo;
45 Upang kayo ay maging mga anak ng inyong Ama na nasa langit: sapagka't pinasisikat niya ang kaniyang araw sa masasama at sa mababuti, at nagpapaulan sa mga matuwid at sa mga di-matuwid.
46 Sapagka't kung inyong iibigin ang mga umiibig sa inyo, anong gantimpala ang mayroon kayo? hindi baga gayon din ang mga maniningil ng buwis?
47 At kung batiin ninyo ang inyong mga kapatid lamang, ano ang inyong ginagawa nang higit kaysa iba? hindi baga gayon din ang mga maniningil ng buwis?
48 Kayo nga ay maging sakdal, gaya ng inyong Ama na nasa langit na sakdal.

KABANATA 6

1 Ingatan ninyo na huwag ninyong gawin ang inyong mga paglilimos sa harap ng mga tao, upang makita nila: kung hindi, wala kayong gantimpala sa inyong Ama na nasa langit.
2 Kaya't kapag ikaw ay naglilimos, huwag kang magpapatunog ng trumpeta sa harap mo, gaya ng ginagawa ng mga mapagkunwari sa mga sinagoga at sa mga lansangan, upang sila'y magkaroon ng kaluwalhatian ng mga tao. Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Nasa kanila na ang kanilang gantimpala.
3 Datapuwa't pagka ikaw ay naglilimos, huwag mong ipaalam sa iyong kaliwang kamay kung ano ang ginagawa ng iyong kanang kamay:
4 Upang ang iyong paglilimos ay malihim: at ang iyong Ama na nakakakita sa lihim ay gagantimpalaan ka ng hayagan.
5 At kung mananalangin ka, huwag kang maging gaya ng mga mapagkunwari: sapagka't ibig nilang manalangin nang nakatayo sa mga sinagoga at sa mga sulok ng mga lansangan, upang sila'y makita ng mga tao. Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Nasa kanila ang kanilang gantimpala.
6 Datapuwa't ikaw, pagka ikaw ay nananalangin, pumasok ka sa iyong silid, at pagka iyong naisara ang iyong pinto, ay manalangin ka sa iyong Ama na nasa lihim; at ang iyong Ama na nakakakita sa lihim ay gagantimpalaan ka ng hayagan.
7 Datapuwa't kung kayo'y nananalangin, huwag kayong gumamit ng mga walang kabuluhang pag-uulit, gaya ng ginagawa ng mga pagano: sapagka't iniisip nila na sila'y didinggin dahil sa kanilang maraming pananalita.
8 Huwag nga kayong tumulad sa kanila: sapagka't nalalaman ng inyong Ama ang mga bagay na inyong kailangan, bago ninyo hingin sa kaniya.
9 Kaya't manalangin kayo ng ganito: Ama namin na nasa langit, Sambahin nawa ang iyong pangalan.
10 Dumating ang iyong kaharian. Gawin ang iyong kalooban sa lupa, gaya ng sa langit.
11 Bigyan mo kami ngayon ng aming pang-araw-araw na pagkain.
12 At patawarin mo kami sa aming mga utang, gaya ng pagpapatawad namin sa mga may utang sa amin.
13 At huwag mo kaming ihatid sa tukso, kundi iligtas mo kami sa masama: Sapagka't iyo ang kaharian, at ang kapangyarihan, at ang kaluwalhatian, magpakailanman. Amen.
14 Sapagka't kung patatawarin ninyo ang mga tao sa kanilang mga kasalanan, patatawarin din kayo ng inyong Ama sa langit:
15 Ngunit kung hindi ninyo patatawarin ang mga tao sa kanilang mga kasalanan, hindi rin patatawarin ng inyong Ama ang inyong mga kasalanan.

16 Bukod dito, kapag kayo ay nag-aayuno, ay huwag maging gaya ng mga mapagkunwari, na may malungkot na mukha: sapagka't kanilang pinasasama ang kanilang mga mukha, upang makita ng mga tao na sila'y nag-aayuno. Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Nasa kanila ang kanilang gantimpala.
17 Nguni't ikaw, pagka ikaw ay nag-aayuno, ay pahiran mo ang iyong ulo, at hugasan mo ang iyong mukha;
18 Upang hindi ka makita ng mga tao na nag-aayuno, kundi sa iyong Ama na nasa lihim: at ang iyong Ama, na nakakikita sa lihim, ay gagantimpalaan ka ng hayagan.
19 Huwag kayong mag-impok para sa inyong sarili ng mga kayamanan sa lupa, kung saan ang insekto na gamu-gamo at kalawang ay sumisira, at kung saan ang mga magnanakaw ay nanghuhukay at nagnanakaw:
20 Kundi mag-impok kayo para sa inyong sarili ng mga kayamanan sa langit, kung saan walang insekto na gamu-gamo o kalawang ang sumisira, at kung saan ang mga magnanakaw ay hindi pumapasok o nagnanakaw:
21 Sapagkat kung saan naroroon ang iyong kayamanan, naroon din ang iyong puso.
22 Ang ilaw ng katawan ay ang mata: kaya't kung ang iyong mata ay iisa, ang iyong buong katawan ay mapupuspos ng liwanag.
23 Ngunit kung ang iyong mata ay masama, ang iyong buong katawan ay mapupuno ng kadiliman. Kaya't kung ang liwanag na nasa iyo ay kadiliman, gaano kalaki ang kadilimang iyan!
24 Walang taong makapaglilingkod sa dalawang panginoon: sapagka't kapopootan niya ang isa, at iibigin ang ikalawa; o kaya'y mananatili siya sa isa, at hahamakin ang isa. Hindi kayo makapaglilingkod sa Diyos at sa kayamanan.
25 Kaya't sinasabi ko sa inyo, Huwag kayong mangabalisa sa inyong buhay, kung ano ang inyong kakainin, o kung ano ang inyong iinumin; ni para sa inyong katawan, kung ano ang inyong isusuot. Hindi ba ang buhay ay higit kaysa karne, at ang katawan kaysa pananamit?
26 Masdan ninyo ang mga ibon sa himpapawid: sapagka't hindi sila naghahasik, ni nag-aani, ni nagtitipon man sa mga kamalig; gayon ma'y pinapakain sila ng inyong Ama sa langit. Hindi ba't mas mabuti kayo kaysa sa kanila?
27 Sino sa inyo ang makapagdaragdag ng isang siko sa kanyang taas sa pamamagitan ng pag-iisip?
28 At bakit kayo nababahala tungkol sa pananamit? Isaalang-alang ang mga liryo sa parang, kung paano sila tumutubo; hindi sila nagpapagal, ni nagsisiikot man:
29 At gayon ma'y sinasabi ko sa inyo, na maging si Solomon sa lahat ng kaniyang kaluwalhatian ay hindi nakagayak na gaya ng isa sa mga ito.
30 Kaya nga, kung dinaramtan ng Diyos ng gayon ang damo sa parang, na ngayon ay nababuhay, at bukas ay ihahagis sa hurno, hindi ba niya kayo lalong dadamitan, O kayong kakaunti ang pananampalataya?
31 Kaya't huwag kayong mangabalisa, na magsasabi, Ano ang aming kakainin? o, Ano ang aming iinumin? o, Ano ang aming dadamitin?
32 (Sapagka't ang lahat ng mga bagay na ito ay hinahanap ng mga Gentil:) sapagka't nalalaman ng inyong Ama sa langit na kailangan ninyo ang lahat ng mga bagay na ito.
33 Datapuwa't hanapin muna ninyo ang kaharian ng Dios, at ang kaniyang katuwiran; at ang lahat ng mga bagay na ito ay idaragdag sa inyo.
34 Kaya't huwag mag-alala para sa bukas: sapagka't ang bukas ay mag-aalala para sa kanyang sarili. Sapat na sa araw ang kasamaan niyaon.

KABANATA 7

1 Huwag kayong humatol, upang hindi kayo hatulan.
2 Sapagka't sa anong paghatol na inyong hinahatulan, kayo'y hahatulan: at sa anong panukat na inyong isusukat, ito ay muling susukatin sa inyo.
3 At bakit mo tinitingnan ang puwing na nasa mata ng iyong kapatid, ngunit hindi mo pinapansin ang tahilan na nasa iyong sariling mata?
4 O paano mo sasabihin sa iyong kapatid, Hayaan mong alisin ko ang puwing sa iyong mata; at, narito, ang isang tahilan ay nasa iyong sariling mata?
5 Ikaw na mapagkunwari, alisin mo muna ang tahilan sa iyong sariling mata; at pagkatapos ay makikita mong malinaw na alisin ang puwing sa mata ng iyong kapatid.
6 Huwag ninyong ibigay sa mga aso ang banal, ni ihagis ninyo ang inyong mga perlas sa harap ng mga baboy, baka yurakan nila ang mga iyon sa ilalim ng kanilang mga paa, at bumalik at punitin kayo.
7 Humingi kayo, at kayo'y bibigyan; humanap, at kayo'y makakatagpo; kumatok kayo, at kayo'y bubuksan:
8 Sapagkat ang bawat humihingi ay tumatanggap; at siya na naghahanap ay nakakatagpo; at sa kanya na kumakatok ito ay bubuksan.
9 O sinong tao sa inyo, na kung humingi ng tinapay ang kaniyang anak, ay bibigyan niya ba siya ng bato?
10 O kung humingi siya ng isda, bibigyan niya ba siya ng ahas?
11 Kung kayo nga, bagaman masasama, ay marunong magbigay ng mababuting kaloob sa inyong mga anak, gaano pa kaya ang inyong Ama na nasa langit na magbibigay ng mababuting bagay sa mga humihingi sa kaniya?
12 Kaya't ang lahat ng bagay na ibig ninyong gawin sa inyo ng mga tao, gawin ninyo sa kanila ang gayon: sapagka't ito ang kautusan at ang mga propeta.
13 Magsipasok kayo sa makipot na pintuang-daan: sapagka't maluwang ang pintuan, at malapad ang daan, na patungo sa pagkapahamak, at marami ang nagsisipasok doon:
14 Sapagka't makipot ang pintuan, at makipot ang daan, na patungo sa buhay, at kakaunti ang nakasusumpong nito.
15 Mag-ingat kayo sa mga bulaang propeta, na lumalapit sa inyo na nakadamit tupa, ngunit sa loob-loob ay mga lobong manununggab.
16 Makikilala ninyo sila sa kanilang mga bunga. Namumulot ba ang mga tao ng mga ubas ng mga tinik, o ng mga igos ng mga dawag?
17 Gayon din ang bawat mabuting punungkahoy ay nagbubunga ng mabuting bunga; ngunit ang masamang puno ay namumunga ng masama.
18 Ang mabuting punungkahoy ay hindi maaaring magbunga ng masamang bunga, ni ang masamang puno ay magbunga ng mabuti.

19 Bawat punong kahoy na hindi nagbubunga ng mabuting bunga ay pinuputol at inihahagis sa apoy.
20 Kaya't sa kanilang mga bunga ay makikilala ninyo sila.
21 Hindi lahat ng nagsasabi sa akin, Panginoon, Panginoon, ay papasok sa kaharian ng langit; kundi ang gumagawa ng kalooban ng aking Ama na nasa langit.
22 Marami ang magsasabi sa akin sa araw na yaon, Panginoon, Panginoon, hindi ba kami nanghula sa iyong pangalan? at sa iyong pangalan ay nagpalayas ng mga demonyo? at sa iyong pangalan ay gumawa ng maraming kahanga-hangang gawa?
23 At kung magkagayo'y ipahahayag ko sa kanila, Kailanman ay hindi ko kayo nakilala: magsilayo kayo sa akin, kayong mga gumagawa ng kasamaan.
24 Kaya't ang sinumang dumirinig ng aking mga pananalitang ito, at ginagawa ang mga iyon, ay itutulad ko siya sa isang taong matalino, na nagtayo ng kanyang bahay sa ibabaw ng bato:
25 At bumuhos ang ulan, at bumaha, at humihip ang hangin, at hinampas ang bahay na yaon; at hindi ito bumagsak: sapagka't itinatag ito sa ibabaw ng bato.
26 At ang bawa't nakikinig sa aking mga pananalitang ito, at hindi ginagawa ang mga yaon, ay maitutulad sa isang taong mangmang, na nagtayo ng kaniyang bahay sa ibabaw ng buhangin:
27 At bumuhos ang ulan, at bumaha, at humihip ang hangin, at hinampas ang bahay na yaon; at bumagsak ito: at malaki ang pagkahulog niyaon.
28 At nangyari, nang matapos ni Jesus ang mga pananalitang ito, ang mga tao ay namangha sa kaniyang aral:
29 Sapagka't sila'y tinuruan niya na gaya ng may awtoridad, at hindi gaya ng mga eskriba.

KABANATA 8

1 Pagkababa niya mula sa bundok, sinundan siya ng napakaraming tao.
2 At, narito, lumapit ang isang ketongin at sumamba sa kaniya, na nagsasabi, Panginoon, kung ibig mo, ay malilinis mo ako.
3 At iniunat ni Jesus ang kaniyang kamay, at siya'y hiniwakan, na sinasabi, Ibig ko; maging malinis ka. At pagdaka'y nalinis ang kaniyang ketong.
4 At sinabi sa kaniya ni Jesus, Huwag mong sabihin kanino man; kundi humayo ka, magpakita ka sa saserdote, at ihandog mo ang kaloob na iniutos ni Moses, bilang patotoo sa kanila.
5 At nang pumasok si Jesus sa Capernaum, ay lumapit sa kaniya ang isang senturion, na nakikiusap sa kaniya,
6 At sinasabi, Panginoon, ang aking lingkod ay nakahiga sa bahay na lumpo, na lubhang nahihirapan.
7 At sinabi sa kaniya ni Jesus, Ako'y paririto at siya'y pagagalingin.
8 Sumagot ang senturion at nagsabi, Panginoon, hindi ako karapatdapat na ikaw ay pumasok sa ilalim ng aking bubungan: nguni't sabihin mo lamang ang salita, at ang aking lingkod ay gagaling.
9 Sapagka't ako'y isang taong nasa ilalim ng kapamahalaan, na may mga kawal sa ilalim ko: at sinasabi ko sa taong ito, Humayo ka, at siya'y yumayaon; at sa isa, Halika, at siya ay darating; at sa aking lingkod, Gawin mo ito, at ginagawa niya ito.
10 Nang marinig ito ni Jesus, ay namangha siya, at sinabi sa mga nagsisisunod, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, hindi ako nakasumpong ng gayon kalaking pananampalataya, hindi, kahit sa Israel.
11 At sinasabi ko sa inyo, na marami ang magmumula sa silangan at kanluran, at uupong kasama ni Abraham, at ni Isaac, at ni Jacob, sa kaharian ng langit.
12 Datapuwa't ang mga anak ng kaharian ay itatapon sa kadiliman sa labas: doon magkakaroon ng pagtangis at pagngangalit ng mga ngipin.
13 At sinabi ni Jesus sa senturion, Humayo ka ng iyong lakad; at kung paanong ikaw ay sumampalataya, gayon ang mangyari sa iyo. At gumaling ang kaniyang lingkod sa oras ding yaon.
14 At nang pumasok si Jesus sa bahay ni Pedro, ay nakita niyang nakahiga ang ina ng kaniyang asawa, at may lagnat.
15 At hinawakan niya ang kaniyang kamay, at iniwan siya ng lagnat: at siya'y bumangon, at naglingkod sa kanila.
16 Nang sumapit na ang gabi, dinala nila sa kanya ang maraming sinapian ng mga demonyo: at pinalayas niya ang mga espiritu ng kanyang salita, at pinagaling ang lahat ng may sakit.
17 Upang matupad ang sinalita ng propeta Isaias, na nagsasabi, Siya rin ang kumuha ng ating mga kahinaan, at nagdala ng ating mga karamdaman.
18 Ngayon, nang makita ni Jesus ang napakaraming tao sa palibot niya, ay nag-utos siya na pumunta sa kabilang ibayo.
19 At dumating ang isang eskriba, at sinabi sa kaniya, Guro, susundan kita saan ka man pumaroon.
20 At sinabi sa kaniya ni Jesus, Ang mga lobo ay may mga butas, at ang mga ibon sa himpapawid ay may mga pugad; datapuwa't ang Anak ng tao ay walang mapapatungan ng kaniyang ulo.
21 At isa pa sa kaniyang mga alagad ang nagsabi sa kaniya, Panginoon, hayaan mo muna akong umalis at ilibing ang aking ama.
22 Datapuwa't sinabi sa kaniya ni Jesus, Sumunod ka sa akin; at hayaang ilibing ng mga patay ang kanilang mga patay.
23 At nang siya'y lumulan sa isang daong, ang kaniyang mga alagad ay sumunod sa kaniya.
24 At, narito, nagkaroon ng malakas na unos sa dagat, na ano pa't ang daong ay natabunan ng mga alon: datapuwa't siya'y natutulog.
25 At lumapit sa kaniya ang kaniyang mga alagad, at siya'y ginising, na nagsasabi, Panginoon, iligtas mo kami: kami ay nagdurusa.
26 At sinabi niya sa kanila, Bakit kayo nangatatakot, O kayong kakaunti ang pananampalataya? Nang magkagayo'y bumangon siya, at sinaway ang mga hangin at ang dagat; at nagkaroon ng malaking katahimikan.
27 Datapuwa't namangha ang mga tao, na nangagsasabi, Anong uri ng tao ito, na maging ang mga hangin at ang dagat ay sumusunod sa kaniya!
28 At nang siya'y dumating sa kabilang ibayo sa lupain ng mga Gergeseo, ay sinalubong siya ng dalawang sinasapian ng mga demonyo, na nagsilabas sa mga libingan, na totoong mabangis, na anopa't walang makadaan sa daang yaon.

KABANATA 9

1 At siya'y pumasok sa isang daong, at tumawid, at pumunta sa kaniyang sariling bayan.
2 At narito, dinala nila sa kaniya ang isang lalaking lumpo, na nakahiga sa isang higaan: at pagkakita ni Jesus sa kanilang pananampalataya, ay sinabi niya sa lumpo; Anak, magalak ka; ang iyong mga kasalanan ay pinatawad sa iyo.
3 At, narito, ang ilan sa mga eskriba ay nagsabi sa kanilang sarili, Ang taong ito ay lumalapastangan.
4 At pagkaalam ni Jesus ng kanilang mga iniisip ay sinabi, Bakit kayo nag-iisip ng masama sa inyong mga puso?
5 Sapagka't alin ang lalong madaling sabihin, Ipinatatawad sa iyo ang iyong mga kasalanan; o ang sabihin, Bumangon ka, at lumakad?
6 Datapuwa't upang inyong malaman na ang Anak ng tao ay may kapangyarihan sa lupa na magpatawad ng mga kasalanan, (kung magkagayo'y sinabi niya sa lumpo,) Bumangon ka, buhatin mo ang iyong higaan, at umuwi ka sa iyong bahay.
7 At siya'y bumangon, at umuwi sa kaniyang bahay.
8 Datapuwa't nang makita ito ng karamihan, ay namangha sila, at niluwalhati ang Dios, na nagbigay ng gayong kapangyarihan sa mga tao.
9 At sa pag-alis roon ni Jesus, ay nakita niya ang isang lalake, na nagngangalang Mateo, na nakaupo sa singilan ng buwis: at sinabi niya sa kaniya, Sumunod ka sa akin. At siya'y tumindig, at sumunod sa kaniya.
10 At nangyari, samantalang si Jesus ay nakaupo sa pagkain sa bahay, narito, maraming maniningil ng buwis at mga makasalanan ang dumating at nakiupo na kasama niya at ng kaniyang mga alagad.
11 At nang makita ito ng mga Fariseo, ay sinabi nila sa kaniyang mga alagad, Bakit kumakain ang inyong Guro na kasama ng mga maniningil ng buwis at mga makasalanan?
12 Datapuwa't nang marinig iyon ni Jesus, ay sinabi niya sa kanila, Ang mga walang sakit ay hindi nangangailangan ng manggagamot, kundi ang mga may sakit.
13 Datapuwa't humayo kayo at pag-aralan kung ano ang kahulugan nito, Habag ang ibig ko, at hindi sakripisyo: sapagka't naparito ako hindi upang tawagin ang mga matuwid, kundi ang mga makasalanan sa pagsisisi.
14 Nang magkagayo'y lumapit sa kaniya ang mga alagad ni Juan, na nagsasabi, Bakit kami at ang mga Fariseo ay madalas na nag-aayuno, ngunit ang iyong mga alagad ay hindi nag-aayuno?
15 At sinabi sa kanila ni Jesus, Maaari bang magdalamhati ang mga anak sa silid ng kasintahang lalake, habang ang kasintahang lalake ay kasama nila? datapuwa't darating ang mga araw, na aalisin sa kanila ang kasintahang lalake, at kung magkagayo'y mangagaayuno sila.
16 Walang sinumang naglalagay ng bagong tela sa lumang damit, sapagkat ang nakatapal ay kumukuha sa damit, at lalong lumalala ang punit.
17 Ni ang mga tao ay naglalagay ng bagong alak sa mga lumang sisidlan: kung hindi, ang mga sisidlan ay mababasag, at ang alak ay nauubos, at ang mga sisidlan ay nasisira: ngunit ang bagong alak ay kanilang inilalagay sa mga bagong sisidlan, at kapuwa ay naiingatan.
18 Habang sinasalita niya ang mga bagay na ito sa kanila, narito, dumating ang isang pinuno, at siya'y sinamba, na nagsasabi, Ang aking anak na babae ay patay na ngayon: nguni't halika at ipatong mo ang iyong kamay sa kaniya, at siya'y mabubuhay.
19 At tumindig si Jesus, at sumunod sa kaniya, at gayon din ang kaniyang mga alagad.
20 At, narito, ang isang babae, na nilalabasan ng dugo ng labindalawang taon, ay lumapit sa likuran niya, at hinawakan ang laylayan ng kaniyang damit:
21 Sapagka't sinabi niya sa kaniyang sarili, Kung mahawakan ko lamang ang kaniyang damit, ay gagaling ako.
22 Datapuwa't lumingon si Jesus sa kaniya, at nang makita niya siya, ay sinabi niya, Anak, maaliw ka; pinagaling ka ng iyong pananampalataya. At ang babae ay gumaling mula sa oras na iyon.
23 At nang pumasok si Jesus sa bahay ng pinuno, at nakita niya ang mga manunugtog at ang mga taong nag-iingay,
24 Sinabi niya sa kanila, Magsitigil kayo: sapagka't ang dalaga ay hindi patay, kundi natutulog. At pinagtawanan nila siya.
25 Datapuwa't nang mapalabas na ang mga tao, ay pumasok siya, at hinawakan siya sa kamay, at bumangon ang dalaga.
26 At ang kabantugan nito ay lumaganap sa buong lupaing iyon.
27 At nang umalis doon si Jesus, ay sumunod sa kaniya ang dalawang lalaking bulag, na sumisigaw, at nagsasabi, Ikaw na Anak ni David, mahabag ka sa amin.
28 At nang siya'y pumasok sa bahay, ay nagsilapit sa kaniya ang mga lalaking bulag: at sinabi sa kanila ni Jesus, Naniniwala ba kayo na kaya kong gawin ito? Sinabi nila sa kanya, Oo, Panginoon.
29 Nang magkagayo'y hinawakan niya ang kanilang mga mata, na nagsasabi, Ayon sa inyong pananampalataya ay mangyari sa inyo.
30 At nabuksan ang kanilang mga mata; at mahigpit na ipinagbilin sa kanila ni Jesus, na sinasabi, Ingatan ninyo na walang makaalam nito.
31 Datapuwa't sila, nang sila'y makaalis, ay ipinalaganap ang kaniyang kabantugan sa buong lupaing yaon.
32 Nang sila'y nagsisilabas, narito, dinala nila sa kaniya ang isang lalaking pipi na inaalihan ng demonyo.
33 At nang mapalabas ang diablo, ay nagsalita ang pipi: at nanggilalas ang karamihan, na nangagsasabi, Kailanma'y hindi nakita ang gayon sa Israel.
34 Datapuwa't sinabi ng mga Fariseo, Sa pamamagitan ng prinsipe ng mga demonyo ay nagpapalayas siya ng mga demonyo.
35 At nilibot ni Jesus ang lahat ng mga lungsod at mga nayon, na nagtuturo sa kanilang mga sinagoga, at ipinangangaral ang evangelio ng kaharian, at nagpapagaling ng lahat ng sakit at ng bawa't karamdaman sa mga tao.
36 Datapuwa't nang makita niya ang mga karamihan, ay nahabag siya sa kanila, sapagka't sila'y nanglulupaypay, at nangalat, na parang mga tupang walang pastol.
37 Nang magkagayo'y sinabi niya sa kaniyang mga alagad, Tunay na marami ang anihin, datapuwa't kakaunti ang mga manggagawa;
38 Idalangin nga ninyo sa Panginoon ng anihin, na magpadala siya ng mga manggagawa sa kaniyang anihin.

KABANATA 10

1 At nang matawag niya sa kaniya ang kaniyang labindalawang alagad, ay binigyan niya sila ng kapangyarihan laban sa mga maruming espiritu, upang palayasin sila, at pagalingin ang lahat ng uri ng sakit at lahat ng uri ng karamdaman.
2 Ngayon ang mga pangalan ng labindalawang apostol ay ang mga ito; Ang una, si Simon, na tinatawag na Pedro, at si Andres na kaniyang kapatid; si Santiago na anak ni Zebedeo, at si Juan na kanyang kapatid;
3 Si Felipe, at si Bartolome; si Tomas, at si Mateo na publikano; si Santiago na anak ni Alfeo, at si Lebeo, na ang pangalan ay Tadeo;
4 Si Simon na Cananeo, at si Judas Iscariote, na siya ring nagkanulo sa kanya.
5 Ang labindalawang ito ay sinugo ni Jesus, at iniutos sa kanila, na sinasabi, Huwag kayong magsiparoon sa daan ng mga Gentil, at huwag kayong magsipasok sa alin mang bayan ng mga Samaritano:
6 Ngunit sa halip ay pumunta sa mga nawawalang tupa ng sambahayan ng Israel.
7 At habang kayo'y nagsisilakad, ay mangaral, na nagsasabi, Ang kaharian ng langit ay malapit na.
8 Pagalingin ninyo ang mga may sakit, linisin ninyo ang mga ketongin, ibangon ang mga patay, palayasin ninyo ang mga demonyo: tinanggap ninyo nang walang bayad, ibigay na walang bayad.
9 Huwag kayong magbigay ng ginto, o pilak, o tanso sa inyong mga supot,
10 Ni supot para sa inyong paglalakbay, kahit na dalawang balabal, kahit sapatos, o mga tungkod: sapagka't ang manggagawa ay karapatdapat sa kaniyang pagkain.
11 At sa alinmang lungsod o bayan na inyong pasukin, itanong ninyo kung sino doon ang karapatdapat; at doon manatili hanggang sa kayo'y umalis doon.
12 At pagpasok ninyo sa isang bahay, batiin ninyo ito.
13 At kung ang bahay ay karapatdapat, ang inyong kapayapaan ay mapasadito: datapuwa't kung hindi ito karapatdapat, ay manumbalik sa inyo ang inyong kapayapaan.
14 At sinumang hindi tumanggap sa inyo, o makinig sa inyong mga salita, kapag kayo ay umalis sa bahay o lungsod na iyon, ipagpag ninyo ang alabok ng inyong mga paa.
15 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Higit na mapagpapaumanhinan ang lupain ng Sodoma at Gomorra sa araw ng paghuhukom, kaysa sa bayang yaon.
16 Narito, sinusugo ko kayo na gaya ng mga tupa sa gitna ng mga lobo: kaya't kayo'y maging pantas na gaya ng mga ahas, at hindi nakakapinsala gaya ng mga kalapati.
17 Datapuwa't mag-ingat kayo sa mga tao: sapagka't kayo'y ibibigay nila sa mga konseho, at kayo'y hahampasin sa kanilang mga sinagoga;
18 At kayo ay dadalhin sa harap ng mga gobernador at mga hari dahil sa akin, bilang isang patotoo laban sa kanila at sa mga Gentil.
19 Datapuwa't kung kayo'y ibinigay nila, huwag kayong mangabalisa kung paano o kung ano ang inyong sasabihin: sapagka't ibibigay sa inyo sa oras ding yaon ang inyong sasabihin.
20 Sapagka't hindi kayo ang nagsasalita, kundi ang Espiritu ng inyong Ama ang nagsasalita sa inyo.
21 At ibibigay ng kapatid ang kapatid sa kamatayan, at ng ama ang anak: at ang mga anak ay magsisitindig laban sa kanilang mga magulang, at sila'y ipapapatay.
22 At kayo'y kapopootan ng lahat ng tao dahil sa aking pangalan: datapuwa't ang magtitiis hanggang sa wakas ay maliligtas.
23 Datapuwa't kung kayo'y pinaguusig nila sa bayang ito, magsitakas kayo sa iba: sapagka't katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hindi ninyo malalampasan ang mga bayan ng Israel, hanggang sa dumating ang Anak ng tao.
24 Ang alagad ay hindi higit sa kaniyang guro, ni ang lingkod ay higit sa kaniyang panginoon.
25 Sapat na sa alagad na maging gaya ng kaniyang guro, at ang lingkod na gaya ng kaniyang panginoon. Kung tinawag nila ang panginoon ng sangbahayan na Beelzebub, gaano pa kaya ang tatawagin nila sa mga kasamahan niya?
26 Huwag nga kayong matakot sa kanila: sapagka't walang natatakpan, na hindi mahahayag; at nakatago, na hindi malalaman.
27 Kung ano ang sinasabi ko sa inyo sa kadiliman, iyon ang inyong salitain sa liwanag: at kung ano ang inyong naririnig sa pandinig, ay inyong ipangaral sa mga bubungan.
28 At huwag kayong matakot sa mga pumapatay ng katawan, datapuwa't hindi nakakapatay ng kaluluwa: bagkus ay katakutan ninyo ang may kakayahang pumuksa ng kaluluwa at ng katawan sa impiyerno.
29 Hindi ba ipinagbibili ang dalawang maya sa halagang isang dikta? at isa sa kanila ay hindi mahuhulog sa lupa kung wala ang inyong Ama.
30 Ngunit ang mismong mga buhok ng inyong ulo ay bilang lahat.
31 Huwag nga kayong matakot, kayo ay higit na mahalaga kaysa sa maraming maya.
32 Kaya't ang sinumang kumikilala sa akin sa harap ng mga tao, ay ipagtatapat ko rin siya sa harap ng aking Ama na nasa langit.
33 Ngunit sinuman ang magkakaila sa akin sa harap ng mga tao, siya rin ay ikakaila ko sa harap ng aking Ama na nasa langit.
34 Huwag ninyong isiping naparito ako upang magpadala ng kapayapaan sa lupa: hindi ako naparito upang magpadala ng kapayapaan, kundi isang tabak.
35 Sapagka't ako'y naparito upang makipagkaaway ang isang tao laban sa kaniyang ama, at ang anak na babae laban sa kaniyang ina, at ang manugang na babae laban sa kaniyang biyenan.
36 At ang mga kalaban ng tao ay sila sa kaniyang sariling sangbahayan.
37 Ang umiibig sa ama o ina ng higit sa akin ay hindi karapatdapat sa akin: at ang umiibig sa anak na lalake o babae ng higit sa akin ay hindi karapatdapat sa akin.
38 At ang hindi nagpapasan ng kaniyang krus, at sumusunod sa akin, ay hindi karapatdapat sa akin.
39 Ang nakasusumpong ng kaniyang buhay ay mawawalan nito: at ang mawalan ng kaniyang buhay dahil sa akin ay makakasumpong nito.
40 Ang tumatanggap sa inyo ay tumatanggap sa akin, at ang tumatanggap sa akin ay tumatanggap sa nagsugo sa akin.

41 Ang tumatanggap ng propeta sa pangalan ng propeta ay tatanggap ng gantimpala ng propeta; at ang tumatanggap ng taong matuwid sa pangalan ng taong matuwid ay tatanggap ng gantimpala ng taong matuwid.
42 At ang sinumang magbigay ng inumin sa isa sa maliliit na ito ng isang basong malamig na tubig lamang sa pangalan ng isang alagad, katotohanang sinasabi ko sa inyo, sa anumang paraan ay hindi niya mawawala ang kanyang gantimpala.

KABANATA 11

1 At nangyari, nang si Jesus ay makatapos na sa pag-uutos sa kaniyang labindalawang alagad, siya'y umalis roon upang magturo at mangaral sa kanilang mga bayan.
2 Nang marinig nga ni Juan sa bilangguan ang mga gawa ni Cristo, sinugo niya ang dalawa sa kanyang mga alagad,
3 At sinabi sa kaniya, Ikaw na ba ang dapat pumarito, o maghihintay pa ba kami ng iba?
4 Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Humayo kayo at muling ipahayag kay Juan ang mga bagay na inyong naririnig at nakikita:
5 Ang mga bulag ay nakatatanggap ng kanilang paningin, at ang mga pilay ay lumalakad, ang mga ketongin ay nililinis, at ang mga bingi ay nakarinig, ang mga patay ay ibinabangon, at ang mga dukha ay ipinangaral sa kanila ang ebanghelyo.
6 At mapalad ang sinumang hindi matitisod sa akin.
7 At sa kanilang pag-alis, si Jesus ay nagsimulang magsabi sa mga karamihan tungkol kay Juan, Ano ang nilabas ninyo sa ilang upang makita? Isang tambo na inalog ng hangin?
8 Datapuwa't ano ang nilabas ninyo upang makita? Isang lalaking nakadamit ng malambot na damit? narito, silang nagsusuot ng malambot na damit ay nasa mga bahay ng mga hari.
9 Datapuwa't ano ang nilabas ninyo upang makita? Isang propeta? oo, sinasabi ko sa inyo, at higit pa sa isang propeta.
10 Sapagka't ito siya, na tungkol sa kaniya ay nasusulat, Narito, sinusugo ko ang aking sugo sa unahan ng iyong mukha, na maghahanda ng iyong daan sa unahan mo.
11 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Sa mga ipinanganak ng mga babae ay walang bumangon na lalong dakila kay Juan Bautista: datapuwa't ang pinakamaliit sa kaharian ng langit ay lalong dakila kay sa kaniya.
12 At mula sa mga araw ni Juan Bautista hanggang ngayon, ang kaharian ng langit ay dumaranas ng karahasan, at ito ay kinukuha ng mga marahas sa pamamagitan ng puwersa.
13 Sapagka't ang lahat ng mga propeta at ang kautusan ay nanghula hanggang kay Juan.
14 At kung inyong tatanggapin ito, ito ay si Elias, na paparito.
15 Siya na may mga tainga upang makinig, hayaan siyang makinig.
16 Nguni't saan ko itutulad ang henerasyong ito? Ito ay tulad ng mga batang nakaupo sa mga pamilihan, at tumatawag sa kanilang mga kasama,
17 At sinasabi, Tinugtugan namin kayo ng plauta, at hindi kayo sumayaw; kami ay nagdalamhati sa inyo, at hindi kayo nanaghoy.
18 Sapagka't naparito si Juan na hindi kumakain o umiinom, at sinasabi nila, Siya'y may demonyo.
19 Ang Anak ng tao ay naparito na kumakain at umiinom, at kanilang sinasabi, Narito ang isang taong matakaw, at isang umiinom ng alak, isang kaibigan ng mga maniningil ng buwis at ng mga makasalanan. Ngunit ang karunungan ay inaaring-ganap sa kanyang mga anak.
20 Nang magkagayo'y nagsimula siyang suwayin ang mga lunsod kung saan ginawa ang karamihan sa kaniyang mga makapangyarihang gawa, sapagka't hindi sila nagsisi:
21 Sa aba mo, Corazin! sa aba mo, Betsaida! sapagka't kung ang mga makapangyarihang gawa, na ginawa sa inyo, ay ginawa sa Tiro at Sidon, matagal na sana silang nagsisi na may damit-sako at abo.
22 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, Higit na mapagpapaumanhinan ang Tiro at Sidon sa araw ng paghuhukom, kaysa sa inyo.
23 At ikaw, Capernaum, na itinaas hanggang sa langit, ay ibababa ka sa impiyerno: sapagka't kung sa Sodoma ginawa ang mga makapangyarihang gawa, na ginawa sa iyo, ay nananatili sana ito hanggang sa araw na ito.
24 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, Na higit na mapagpapaumanhinan ang lupain ng Sodoma sa araw ng paghuhukom, kaysa sa iyo.
25 Nang panahong iyon ay sumagot si Jesus at sinabi, Nagpapasalamat ako sa iyo, O Ama, Panginoon ng langit at lupa, sapagkat itinago mo ang mga bagay na ito sa mararunong at matatalino, at inihayag mo ang mga ito sa mga sanggol.
26 Gayon din, Ama: sapagka't gayon ang minagaling sa iyong paningin.
27 Ang lahat ng mga bagay ay ibinigay sa akin ng aking Ama: at walang nakakakilala sa Anak, kundi ang Ama; ni nakakakilala ng sinomang tao sa Ama, maliban sa Anak, at sa kanino man siya ipahayag ng Anak.
28 Magsiparito sa akin, kayong lahat na nangapapagal at nabibigatang lubha, at kayo'y aking bibigyan ng kapahingahan.
29 Pasanin ninyo ang aking pamatok, at matuto kayo sa akin; sapagka't ako ay maamo at mapagpakumbabang puso: at makakatagpo kayo ng kapahingahan sa inyong mga kaluluwa.
30 Sapagka't ang aking pamatok ay madali, at ang aking pasanin ay magaan.

KABANATA 12

1 Noong panahong iyon, si Jesus ay dumaan sa maisan sa araw ng sabbath; at ang kanyang mga alagad ay nagutom, at nagsimulang pumitas ng mga mais, at kumain.
2 Datapuwa't nang makita ito ng mga Fariseo, ay sinabi nila sa kaniya, Narito, ginagawa ng iyong mga alagad ang hindi matuwid na gawin sa araw ng sabbath.
3 Datapuwa't sinabi niya sa kanila, Hindi ba ninyo nabasa ang ginawa ni David, nang siya'y nagutom, at ang mga kasama niya;
4 Kung paanong siya'y pumasok sa bahay ng Dios, at kumain ng handog na tinapay, na hindi matuwid na kainin niya, ni ng mga kasama niya, kundi ng mga saserdote lamang?
5 O hindi ba ninyo nabasa sa kautusan, kung paanong sa mga araw ng sabbath ay nilalapastangan ng mga saserdote sa templo ang sabbath, at walang kapintasan?

6 Ngunit sinasabi ko sa inyo, na sa dakong ito ay may isang mas dakila kaysa sa templo.
7 Datapuwa't kung nalalaman ninyo ang kahulugan nito, Habag ang ibig ko, at hindi hain, hindi sana ninyo hinatulan ang walang kasalanan.
8 Sapagka't ang Anak ng tao ay Panginoon maging ng araw ng sabbath.
9 At nang siya'y makaalis doon, siya ay pumasok sa kanilang sinagoga:
10 At, narito, may isang lalake na lanta ang kamay. At tinanong nila siya, na sinasabi, Matuwid baga ang magpagaling sa mga araw ng sabbath? upang siya'y kanilang akusahan.
11 At sinabi niya sa kanila, Sinong tao sa inyo, na may isang tupa, at kung mahulog sa hukay sa araw ng sabbath, hindi ba niya hahawakan ito, at ilalabas?
12 Gaano pa kaya ang tao kaysa sa tupa? Kaya't matuwid na gumawa ng mabuti sa mga araw ng sabbath.
13 Nang magkagayo'y sinabi niya sa lalake, Iunat mo ang iyong kamay. At iniunat niya ito; at ito ay naibalik nang buo, tulad ng iba.
14 Nang magkagayo'y nagsilabas ang mga Fariseo, at nagsanggunian laban sa kaniya, kung paano nila siya mawawasak.
15 Datapuwa't nang malaman ito ni Jesus, ay umalis siya roon: at sinundan siya ng lubhang maraming tao, at pinagaling niya silang lahat;
16 At ipinagbilin sa kanila na huwag nilang ipakilala siya:
17 Upang matupad ang sinalita ni Isaias na propeta, na nagsasabi,
18 Masdan ang aking lingkod, na aking pinili; aking minamahal, na siyang lubos na kinalulugdan ng aking kaluluwa: ilalagay ko sa kaniya ang aking Espiritu, at siya'y magpapakita ng kahatulan sa mga Gentil.
19 Siya'y hindi makikipagtalo, ni dadaing man; ni hindi maririnig ng sinoman ang kaniyang tinig sa mga lansangan.
20 Ang basag na tambo ay hindi niya babaliin, at ang umuusok na lino ay hindi niya papatayin, hanggang sa kaniyang ipadala ang kahatulan sa pagtatagumpay.
21 At sa kanyang pangalan ay magtitiwala ang mga Gentil.
22 Nang magkagayo'y dinala sa kaniya ang isang sinapian ng demonyo, bulag at pipi: at pinagaling niya siya, ano pa't ang bulag at pipi ay parehong nagsalita at nakakita.
23 At ang buong bayan ay namangha, at nagsabi, Hindi ba ito ang anak ni David?
24 Datapuwa't nang marinig ito ng mga Fariseo, ay kanilang sinabi, Ang taong ito ay hindi nagpapalabas ng mga demonyo, kundi sa pamamagitan ni Beelzebub na prinsipe ng mga demonyo.
25 At nalalaman ni Jesus ang kanilang mga iniisip, at sinabi sa kanila, Ang bawa't kaharian na nahahati laban sa kaniyang sarili ay mawawasak; at bawa't bayan o bahay na nahahati laban sa kaniyang sarili ay hindi tatayo:
26 At kung pinalayas ni Satanas si Satanas, nahahati siya laban sa kaniyang sarili; paano ngang tatayo ang kaniyang kaharian?
27 At kung ako sa pamamagitan ni Beelzebub ay nagpapalabas ng mga demonyo, sa pamamagitan nino sila pinalalabas ng inyong mga anak? kaya nga sila ang inyong magiging mga hukom.
28 Ngunit kung nagpapalayas ako ng mga demonyo sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos, kung gayon ang kaharian ng Diyos ay dumating na sa inyo.
29 O kung paanong makapapasok ang isang tao sa bahay ng isang malakas na tao, at samsamin ang kaniyang mga pag-aari, kung hindi muna niya gagapusin ang malakas na tao? at pagkatapos ay samsamin niya ang kanyang bahay.
30 Ang hindi sumasa akin ay laban sa akin; at ang hindi nagtitipon na kasama ko ay nangangalat.
31 Kaya't sinasabi ko sa inyo, Ang lahat ng uri ng kasalanan at kalapastanganan ay ipatatawad sa mga tao: datapuwa't ang kalapastanganan laban sa Espiritu Santo ay hindi ipatatawad sa mga tao.
32 At ang sinomang magsalita ng isang salita laban sa Anak ng tao, ay patatawarin sa kaniya: datapuwa't sinomang magsalita laban sa Espiritu Santo, ay hindi siya patatawarin, kahit sa sanglibutang ito, kahit sa darating na panahon.
33 O gawin mong mabuti ang puno, at mabuti ang kaniyang bunga; o kaya'y gawin ninyong masama ang puno, at ang kaniyang bunga ay sira: sapagka't ang puno ay nakikilala sa kaniyang bunga.
34 O lahi ng mga ulupong, paanong kayo, bagaman masasama, ay magsasalita ng mababuting bagay? sapagka't sa kasaganaan ng puso ay nagsasalita ang bibig.
35 Ang mabuting tao sa mabuting kayamanan ng puso ay naglalabas ng mababuting bagay: at ang masamang tao sa masamang kayamanan ay naglalabas ng masasamang bagay.
36 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, Na ang bawa't salitang walang kabuluhan na sasabihin ng mga tao, ay ipagsusulit nila sa araw ng paghuhukom.
37 Sapagkat sa pamamagitan ng iyong mga salita ikaw ay aariing-ganap, at sa iyong mga salita ikaw ay hahatulan.
38 Nang magkagayo'y nagsisagot ang ilan sa mga eskriba at sa mga Fariseo, na nangagsasabi, Guro, ibig naming makakita ng isang tanda mula sa iyo.
39 Datapuwa't siya'y sumagot at sinabi sa kanila, Ang isang lahing masama at mapangalunya ay naghahanap ng isang tanda; at walang ibibigay na tanda dito, kundi ang tanda ng propeta Jonas:
40 Sapagka't kung paanong si Jonas ay tatlong araw at tatlong gabi sa tiyan ng balyena; gayon ang Anak ng tao ay mananatili sa puso ng lupa ng tatlong araw at tatlong gabi.
41 Ang mga tao ng Ninive ay magsisibangon sa paghuhukom na kasama ng lahing ito, at ito'y hahatulan: sapagka't sila'y nagsisi sa pangangaral ni Jonas; at, narito, narito ang isang dakila kay Jonas.
42 Ang reyna ng timugan ay babangon sa paghuhukom na kasama ng lahing ito, at ito'y hahatulan: sapagka't siya'y nagmula sa mga dulong bahagi ng lupa upang pakinggan ang karunungan ni Solomon; at, narito, narito ang isang dakila kay sa kay Solomon.
43 Pagka ang maruming espiritu ay lumabas sa isang tao, siya'y lumalakad sa mga tuyong dako, na naghahanap ng kapahingahan, at hindi nakasumpong.
44 Kung magkagayo'y sinabi niya, Babalik ako sa aking bahay na aking pinanggalingan; at pagdating niya, nasumpungan niyang wala itong laman, nawalisan, at napapalamutian.
45 Kung magkagayo'y yumayaon siya, at magsasama ng pito pang espiritu na lalong masasama kay sa kaniya, at

sila'y pumapasok at nananahan doon: at ang huling kalagayan ng taong yaon ay lalong masama kaysa sa una. Gayon din ang mangyayari sa masamang henerasyong ito.
46 Samantalang siya ay nagsasalita pa sa mga tao, narito, ang kaniyang ina at ang kaniyang mga kapatid ay nakatayo sa labas, na ibig makipag-usap sa kaniya.
47 Nang magkagayo'y sinabi ng isa sa kaniya, Narito, ang iyong ina at ang iyong mga kapatid ay nakatayo sa labas, na ibig makipag-usap sa iyo.
48 Datapuwa't sumagot siya at sinabi sa nagsabi sa kaniya, Sino ang aking ina? at sino ang aking mga kapatid?
49 At iniunat niya ang kaniyang kamay sa kaniyang mga alagad, at sinabi, Narito ang aking ina at ang aking mga kapatid!
50 Sapagkat ang sinumang gagawa ng kalooban ng aking Ama na nasa langit, siya rin ang aking kapatid na lalaki, at kapatid na babae, at ina.

KABANATA 13

1 Nang araw ding yaon ay lumabas si Jesus sa bahay, at naupo sa tabi ng dagat.
2 At nagtipon sa kaniya ang lubhang maraming tao, ano pa't siya'y sumakay sa isang daong, at naupo; at ang buong karamihan ay nakatayo sa pampang.
3 At siya'y nagsalita sa kanila ng maraming bagay sa pamamagitan ng mga talinghaga, na sinasabi, Narito, ang isang manghahasik ay lumabas upang maghasik;
4 At nang siya ay maghasik, ang ilang mga buto ay nahulog sa tabi ng daan, at ang mga ibon ay nagsidating at nilamon sila:
5 Ang iba'y nangahulog sa mabatong dako, na kung saan ay walang gaanong lupa: at kaagad na sumibol, sapagka't sila'y walang kalaliman ng lupa:
6 At nang sumikat ang araw, ay nangasunog; at dahil wala silang ugat, sila ay natuyo.
7 At ang iba'y nahulog sa tinikan; at sumibol ang mga tinik, at sinakal sila:
8 Datapuwa't ang iba'y nahulog sa mabuting lupa, at nagbunga, ang iba'y tig-iisang daan, ang iba'y tig-aanimnapu, ang iba'y tatlumpung ulit.
9 Kung sino ang may mga tainga upang makarinig, ay makinig.
10 At lumapit ang mga alagad, at sinabi sa kaniya, Bakit ka nagsasalita sa kanila sa mga talinghaga?
11 Sumagot siya at sinabi sa kanila, Sapagka't ipinagkaloob sa inyo na makaalam ng mga hiwaga ng kaharian ng langit, nguni't hindi ipinagkaloob sa kanila.
12 Sapagka't sinomang mayroon, sa kaniya'y bibigyan, at siya'y magkakaroon ng higit na kasaganaan: datapuwa't sinomang wala, sa kaniya'y aalisin kahit ang nasa kaniya.
13 Kaya't nagsasalita ako sa kanila sa mga talinghaga: sapagka't sila'y nangakakakita ay hindi nangakakakita; at nariringig ay hindi nila naririnig, ni nauunawaan man.
14 At sa kanila ay natupad ang hula ni Isaias, na nagsasabi, Sa pakikinig ay inyong maririnig, at hindi ninyo mauunawaan; at sa pagtingin ay makikita ninyo, at hindi maiintindihan:
15 Sapagka't ang puso ng bayang ito ay nagmatigas, at ang kanilang mga tainga ay mapurol sa pandinig, at ang kanilang mga mata ay kanilang ipinikit; baka sa anumang oras ay makakita sila ng kanilang mga mata, at makarinig ng kanilang mga tainga, at makaunawa ng kanilang puso, at magbalik-loob, at sila ay aking pagalingin.
16 Datapuwa't mapalad ang inyong mga mata, sapagka't sila'y nakakakita: at ang inyong mga tainga, sapagka't sila'y nakakarinig.
17 Sapagka't katotohanang sinasabi ko sa inyo, na maraming propeta at matuwid na tao ang nagnais na makita ang mga bagay na inyong nakikita, at hindi nila nakita; at marinig ang mga bagay na inyong naririnig, at hindi nila narinig.
18 Pakinggan nga ninyo ang talinghaga ng manghahasik.
19 Kung ang sinoman ay nakaparinig sa salita ng kaharian, at hindi ito nauunawaan, kung magkagayo'y darating ang masama, at inaagaw ang nahasik sa kaniyang puso. Ito ang tumanggap ng binhi sa tabi ng daan.
20 Datapuwa't ang tumanggap ng binhi sa mabatong dako, ay siyang dumirinig ng salita, at kaagad na tinatanggap ito nang may kagalakan;
21 Datapuwa't siya'y walang ugat sa kaniyang sarili, kundi nananatili ng ilang sandali: sapagka't kapag ang kapighatian o pag-uusig ay dumating dahil sa salita, sa lalong madaling panahon siya ay natitisod.
22 Siya rin na nagtanim sa gitna ng mga tinikan ay yaong dumirinig ng salita; at ang alalahanin ng sanglibutang ito, at ang daya ng mga kayamanan, ay sumasakal sa salita, at siya'y nagiging hindi mabunga.
23 Datapuwa't ang tumanggap ng binhi sa mabuting lupa ay yaong dumirinig ng salita, at nauunawaan ito; na nagbubunga rin, at namumunga, ang iba'y tig-iisang daan, ang iba'y animnapu, ang iba'y tatlumpu.
24 Isa pang talinghaga ang sinabi niya sa kanila, na sinasabi, Ang kaharian ng langit ay maitutulad sa isang taong naghasik ng mabuting binhi sa kaniyang bukid:
25 Datapuwa't samantalang natutulog ang mga tao, ay dumating ang kaniyang kaaway at naghasik ng mga pangsirang damo sa gitna ng trigo, at yumaon sa kaniyang lakad.
26 Datapuwa't nang sumibol ang talim, at nagbunga, ay lumitaw din ang mga pangsirang damo.
27 Kaya't ang mga lingkod ng puno ng sambahayan ay nagsilapit at sinabi sa kaniya, Ginoo, hindi ba kayo naghasik ng mabuting binhi sa iyong bukid? saan kaya nagmula ang mga pangsirang damo?
28 Sinabi niya sa kanila, Isang kaaway ang gumawa nito. Sinabi ng mga lingkod sa kaniya, Ibig mo ba na kami ay yumaon at tipunin sila?
29 Ngunit sinabi niya, Hindi; baka habang pinupulot ninyo ang mga pangsirang damo, ay mabunot din ninyo ang trigo kasama nila.
30 Hayaang kapwa tumubo hanggang sa pag-aani: at sa panahon ng pag-aani ay sasabihin ko sa mga mang-aani, Tipunin muna ninyo ang mga pangsirang damo, at talian niyo sa mga bigkis upang sunugin: nguni't tipunin ninyo ang trigo sa aking kamalig.
31 Isa pang talinghaga ang sinabi niya sa kanila, na sinasabi, Ang kaharian ng langit ay katulad ng isang butil ng butil ng mustasa, na kinuha ng isang tao, at inihasik sa kaniyang bukid:
32 Na sa katunayan ay ang pinakamaliit sa lahat ng mga buto: ngunit kapag ito ay tumubo, ito ay ang pinakadakila sa mga halaman, at nagiging isang puno, ano pa't ang mga

ibon sa himpapawid ay nagsisiparoon at naninirahan sa mga sanga niyaon.
33 Isa pang talinghaga ang sinabi niya sa kanila; Ang kaharian ng langit ay katulad ng lebadura, na kinuha ng isang babae, at itinago sa tatlong takal na harina, hanggang sa ang lahat ay maalsa.
34 Ang lahat ng mga bagay na ito ay sinalita ni Jesus sa karamihan sa pamamagitan ng mga talinghaga; at walang talinghaga ay hindi siya nagsalita sa kanila:
35 Upang matupad ang sinalita sa pamamagitan ng propeta, na nagsasabi, Bubuksan ko ang aking bibig sa mga talinghaga; Sasabihin ko ang mga bagay na inilihim mula pa sa pagkakatatag ng mundo.
36 Nang magkagayo'y pinayaon ni Jesus ang karamihan, at pumasok sa bahay: at ang kaniyang mga alagad ay lumapit sa kaniya, na nagsasabi, Ipahayag mo sa amin ang talinghaga ng mga pangsirang damo sa bukid.
37 Sumagot siya at sinabi sa kanila, Ang naghahasik ng mabuting binhi ay ang Anak ng tao;
38 Ang bukid ay ang daigdig; ang mabuting binhi ay ang mga anak ng kaharian; ngunit ang mga damo ay ang mga anak ng masama;
39 Ang kaaway na naghasik sa kanila ay ang diyablo; ang pag-aani ay ang katapusan ng mundo; at ang mga mang-aani ay ang mga anghel.
40 Kung paanong ang mga damo ay tinitipon at sinusunog sa apoy; gayon din ang mangyayari sa katapusan ng mundong ito.
41 Ang Anak ng tao ay magsusugo ng kaniyang mga anghel, at kanilang titipunin sa labas ng kaniyang kaharian ang lahat ng mga bagay na nakatitisod, at ang mga gumagawa ng kasamaan;
42 At sila'y ihahagis sa isang hurno ng apoy: doon magkakaroon ng pagtangis at pagngangalit ng mga ngipin.
43 Kung magkagayo'y ang mga matuwid ay sisikat na gaya ng araw sa kaharian ng kanilang Ama. Kung sino ang may mga tainga upang makarinig, makinig siya.
44 Muli, ang kaharian ng langit ay katulad ng kayamanan na nakatago sa isang bukid; na kapag nasumpungan ng isang tao, siya ay nagtago, at sa kagalakan niyaon ay yumaon at ipinagbili ang lahat ng kaniyang tinatangkilik, at binili ang bukid na yaon.
45 Muli, ang kaharian ng langit ay katulad ng isang mangangalakal, na naghahanap ng magagandang perlas:
46 Na siya, nang siya'y makasumpong ng isang perlas na napakahalaga, ay yumaon at ipinagbili ang lahat ng kaniyang tinatangkilik, at binili iyon.
47 Muli, ang kaharian ng langit ay katulad ng isang lambat, na inihagis sa dagat, at natipon ang lahat ng uri:
48 Na, nang mapuno, ay hinila nila sa pampang, at sila'y naupo, at tinipon ang mabuti sa mga sisidlan, ngunit itinapon ang masama.
49 Gayon din ang mangyayari sa katapusan ng sanglibutan: lalabas ang mga anghel, at ihihiwalay ang masasama sa mga matuwid,
50 At sila'y ihahagis sa hurno ng apoy: magkakaroon ng pagtangis at pagngangalit ng mga ngipin.
51 Sinabi sa kanila ni Jesus, Naunawaan ba ninyo ang lahat ng mga bagay na ito? Sinabi nila sa kanya, Oo, Panginoon.
52 Nang magkagayo'y sinabi niya sa kanila, Kaya't ang bawa't eskriba na tinuruan sa kaharian ng langit ay katulad ng isang tao na may-ari ng sambahayan, na naglalabas sa kaniyang kayamanan ng mga bagay na bago at luma.
53 At nangyari, na nang matapos ni Jesus ang mga talinghagang ito, ay umalis siya doon.
54 At nang siya'y dumating sa kaniyang sariling lupain, ay tinuruan niya sila sa kanilang sinagoga, na ano pa't sila'y nanggilalas, at nagsabi, Saan nagkaroon ng ganitong karunungan, at ng mga makapangyarihang gawa ang taong ito?
55 Hindi ba ito ang anak ng karpintero? hindi ba si Maria ang kanyang ina? at ang kaniyang mga kapatid, si Santiago, at si Joses, at si Simon, at si Judas?
56 At ang kaniyang mga kapatid na babae, hindi ba silang lahat ay kasama natin? Saan nga kaya nagkaroon ng lahat ng mga bagay na ito ang taong ito?
57 At sila'y natisod sa kaniya. Datapuwa't sinabi sa kanila ni Jesus, Ang isang propeta ay hindi walang kapurihan, maliban sa kaniyang sariling lupain, at sa kaniyang sariling bahay.
58 At hindi siya gumawa roon ng maraming makapangyarihang gawa dahil sa kanilang kawalan ng pananampalataya.

KABANATA 14

1 Noong panahong iyon, narinig ni Herodes na tetrarka ang kabantugan ni Jesus,
2 At sinabi niya sa kaniyang mga lingkod, Ito ay si Juan Bautista; siya ay nabuhay mula sa mga patay; at samakatuwid ang mga makapangyarihang gawa ay nagpapakita ng kanilang mga sarili sa kanya.
3 Sapagka't hinuli ni Herodes si Juan, at ginapos siya, at inilagay sa bilangguan dahil kay Herodias, na asawa ng kaniyang kapatid na si Felipe.
4 Sapagka't sinabi sa kaniya ni Juan, Hindi matuwid sa iyo na makuha siya.
5 At nang ibig niyang ipapatay siya, ay natakot siya sa karamihan, sapagka't siya'y itinuring nilang propeta.
6 Ngunit nang ipagdiwang ang kaarawan ni Herodes, ang anak ni Herodias ay sumayaw sa harap nila, at ikinalugod ni Herodes.
7 Kaya't ipinangako niya na may panunumpa na ibibigay sa kanya ang anumang hingin niya.
8 At siya, palibhasa'y tinuruan ng kaniyang ina, ay nagsabi, Ibigay mo sa akin rito ang ulo ni Juan Bautista na nasa isang pinggan.
9 At ang hari ay nagdalamhati: gayon ma'y alang-alang sa sumpa, at sa mga nakaupong kasama niya sa pagkain, ay iniutos niyang ibigay ito sa kaniya.
10 At siya'y nagsugo, at pinugutan ng ulo si Juan sa bilangguan.
11 At dinala ang kaniyang ulo sa isang pinggan, at ibinigay sa dalaga: at dinala niya ito sa kaniyang ina.
12 At dumating ang kaniyang mga alagad, at binuhat ang bangkay, at inilibing, at nagsiparoon at sinabi kay Jesus.
13 Nang marinig ito ni Jesus, siya'y umalis doon sakay ng barko patungo sa isang ilang na dako: at nang marinig ito ng mga tao, ay sumunod sila sa kanya na naglalakad mula sa mga lungsod.
14 At lumabas si Jesus, at nakita ang isang malaking karamihan, at nahabag sa kanila, at pinagaling niya ang kanilang mga sakit.

15 At nang kinahapunan, ay nagsilapit sa kaniya ang kaniyang mga alagad, na nangagsasabi, Ito ay isang ilang na dako, at ang oras ay lumipas na; paalisin mo ang karamihan, upang sila'y magsiparoon sa mga nayon, at bumili ng kanilang sarili ng pagkain.
16 Datapuwa't sinabi sa kanila ni Jesus, Hindi nila kailangang umalis; bigyan ninyo sila ng makakain.
17 At sinabi nila sa kaniya, Mayroon lamang kaming limang tinapay, at dalawang isda.
18 Sinabi niya, Dalhin ninyo rito sa akin.
19 At inutusan niya ang karamihan na magsiupo sa damuhan, at kinuha ang limang tinapay, at ang dalawang isda, at pagtingala sa langit, ay kaniyang pinagpala, at pinagputolputol, at ibinigay ang mga tinapay sa kaniyang mga alagad, at ang mga alagad sa karamihan.
20 At kumain silang lahat, at nangabusog: at pinulot nila ang mga pinagputolputol na nalabi na labingdalawang basket na puno.
21 At ang mga nagsikain ay humigit-kumulang limang libong lalaki, bukod pa ang mga babae at mga bata.
22 At pagdaka'y pinilit ni Jesus ang kaniyang mga alagad na sumakay sa isang daong, at mauna sa kaniya sa kabilang ibayo, samantalang pinayaon niya ang mga karamihan.
23 At nang mapaalis na niya ang mga karamihan, ay umahon siyang bukod sa isang bundok upang manalangin: at nang sumapit na ang gabi, siya'y nag-iisa roon.
24 Datapuwa't ang daong ay nasa gitna na ng dagat, na hinahampas ng mga alon: sapagka't salungat ang hangin.
25 At sa ikaapat na pagbabantay ng gabi ay pumunta si Jesus sa kanila, na lumalakad sa ibabaw ng dagat.
26 At nang makita siya ng mga alagad na lumalakad sa ibabaw ng dagat, ay nangabagabag sila, na nangagsasabi, Ito ay isang espiritu; at sila ay sumigaw sa takot.
27 Datapuwa't pagdaka'y nagsalita sa kanila si Jesus, na nagsasabi, Maging masaya kayo; ako ito; huwag kayong matakot.
28 At sinagot siya ni Pedro at sinabi, Panginoon, kung ikaw nga, ay sabihin mo sa akin na lumapit sa iyo sa ibabaw ng tubig.
29 At sinabi niya, Halika. At nang si Pedro ay bumaba sa daong, siya'y lumakad sa ibabaw ng tubig, upang pumunta kay Jesus.
30 Ngunit nang makita niyang malakas ang hangin, natakot siya; at nang magsimulang lumubog, siya'y sumigaw, na nagsasabi, Panginoon, iligtas mo ako.
31 At pagdaka'y iniunat ni Jesus ang kaniyang kamay, at siya'y hinawakan, at sinabi sa kaniya, Oh ikaw na kakaunti ang pananampalataya, bakit ka nag-aalinlangan?
32 At nang sila'y makasakay sa daong, ay huminto ang hangin.
33 Nang magkagayo'y nagsilapit ang mga nasa daong, at siya'y sinamba, na nangagsasabi, Tunay na ikaw ang Anak ng Dios.
34 At nang sila'y makatawid, sila'y dumating sa lupain ng Genesaret.
35 At nang makilala siya ng mga tao sa dakong yaon, ay nagsugo sila sa buong lupaing yaon sa palibotlibot, at dinala sa kaniya ang lahat ng may sakit;
36 At ipinamanhik sa kaniya na mahawakan lamang nila ang laylayan ng kaniyang damit: at lahat ng humawak ay gumaling nang lubos.

KABANATA 15

1 Nang magkagayo'y lumapit kay Jesus ang mga eskriba at mga Fariseo, na mula sa Jerusalem, na nagsasabi,
2 Bakit nilalabag ng iyong mga alagad ang tradisyon ng mga matatanda? sapagkat hindi sila naghuhugas ng kanilang mga kamay kapag kumakain sila ng tinapay.
3 Datapuwa't siya'y sumagot at sa kanila'y sinabi, Bakit ninyo nilalabag din ang utos ng Dios sa pamamagitan ng inyong tradisyon?
4 Sapagka't iniutos ng Dios, na sinasabi, Igalang mo ang iyong ama at ina: at, Ang sumusumpa sa ama o ina, ay mamatay siyang kamatayan.
5 Datapuwa't sinasabi ninyo, Ang sinomang magsabi sa kaniyang ama o sa kaniyang ina, Ito ay isang kaloob, sa anomang bagay na maaari kayong makinabang sa akin;
6 At hindi iginagalang ang kanyang ama o ang kanyang ina, siya ay magiging malaya. Sa gayon ay ginawa ninyong walang kabuluhan ang utos ng Dios sa pamamagitan ng inyong tradisyon.
7 Kayong mga hipokrito, tama ang hula ni Isaias tungkol sa inyo, na nagsasabi,
8 Ang mga taong ito ay lumalapit sa akin ng kanilang bibig, at pinararangalan ako ng kanilang mga labi; ngunit ang kanilang puso ay malayo sa akin.
9 Datapuwa't walang kabuluhan ang pagsamba nila sa akin, na nagtuturo ng mga aral ng mga utos ng mga tao.
10 At tinawag niya ang karamihan, at sinabi sa kanila, Pakinggan ninyo, at unawain:
11 Hindi ang pumapasok sa bibig ang nagpaparumi sa tao; ngunit ang lumalabas sa bibig, ito ang nagpaparumi sa tao.
12 Nang magkagayo'y lumapit ang kaniyang mga alagad, at sinabi sa kaniya, Nalalaman mo ba na ang mga Fariseo ay natisod, pagkatapos nilang marinig ang pananalitang ito?
13 Datapuwa't siya'y sumagot at nagsabi, Bawat halaman na hindi itinanim ng aking Amang nasa langit, ay bubunutin.
14 Pabayaan niyo sila: sila'y mga bulag na pinuno ng mga bulag. At kung ang bulag ay umakay sa bulag, pareho silang mahuhulog sa hukay.
15 Nang magkagayo'y sumagot si Pedro at sinabi sa kaniya, Ipahayag mo sa amin ang talinghagang ito.
16 At sinabi ni Jesus, Kayo rin ba ay walang pang-unawa?
17 Hindi pa ba ninyo nauunawaan, na anomang pumapasok sa bibig ay pumapasok sa tiyan, at itinatapon sa labasan?
18 Ngunit yaong mga bagay na lumalabas sa bibig ay nagmumula sa puso; at kanilang dinudungisan ang tao.
19 Sapagka't sa puso nanggagaling ang masasamang pag-iisip, mga pagpatay, mga pangangalunya, mga pakikiapid, mga pagnanakaw, mga saksi sa kasinungalingan, mga kalapastanganan:
20 Ito ang mga bagay na nagpaparumi sa tao: nguni't ang kumain ng hindi naghuhugas ng mga kamay ay hindi nakakadungis sa tao.
21 Nang magkagayo'y umalis si Jesus doon, at pumunta sa mga hangganan ng Tiro at Sidon.
22 At, narito, isang babaing taga-Canaan ang lumabas sa mga hangganan ding iyon, at sumigaw sa kaniya, na nagsasabi, Maawa ka sa akin, Oh Panginoon, ikaw na Anak ni David; ang aking anak na babae ay labis na nababalisa ng isang demonyo.

23 Datapuwa't hindi siya sumagot sa kaniya ng kahit isang salita. At nagsilapit ang kaniyang mga alagad at ipinamanhik sa kaniya, na sinasabi, Paalisin mo siya; sapagka't siya'y sumisigaw sa atin.
24 Datapuwa't siya'y sumagot at sinabi, Hindi ako sinugo kundi sa mga nawawalang tupa ng sambahayan ng Israel.
25 Nang magkagayo'y lumapit siya at sinamba siya, na nagsasabi, Panginoon, tulungan mo ako.
26 Datapuwa't siya'y sumagot at sinabi, Hindi marapat na kunin ang tinapay ng mga anak, at ihagis sa mga aso.
27 At sinabi niya, Katotohanan, Panginoon: gayon ma'y ang mga aso ay kumakain ng mga mumo na nahuhulog mula sa lamesa ng kanilang mga panginoon.
28 Nang magkagayo'y sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, Oh babae, malaki ang iyong pananampalataya: mangyari sa iyo ang ayon sa iyong ibig. At ang kanyang anak na babae ay gumaling mula sa oras na iyon.
29 At umalis doon si Jesus, at lumapit sa dagat ng Galilea; at umahon sa isang bundok, at naupo doon.
30 At nagsilapit sa kaniya ang napakaraming tao, na may kasamang mga pilay, bulag, pipi, baldado, at marami pang iba, at inilagay sila sa paanan ni Jesus; at pinagaling niya sila:
31 Ano pa't ang karamihan ay nangagtaka, nang makita nilang nagsasalita ang mga pipi, ang mga baldado ay gumagaling, ang mga pilay ay nakalakad, at ang mga bulag ay nakakakita: at niluwalhati nila ang Dios ng Israel.
32 Nang magkagayo'y tinawag ni Jesus ang kaniyang mga alagad, at sinabi, Nahahabag ako sa karamihan, sapagka't tatlong araw na silang nananatili sa akin, at wala silang makain: at hindi ko sila papauwiin na nangagaayuno, baka sila'y manglupaypay sa daan.
33 At sinabi ng kaniyang mga alagad sa kaniya, Saan tayo magkakaroon ng gayong karaming tinapay sa ilang, upang mabusog ang napakaraming tao?
34 At sinabi sa kanila ni Jesus, Ilang tinapay mayroon kayo? At kanilang sinabi, Pito, at ilang maliliit na isda.
35 At inutusan niya ang karamihan na magsiupo sa lupa.
36 At kinuha niya ang pitong tinapay at ang mga isda, at nagpasalamat, at pinagputolputol ang mga ito, at ibinigay sa kaniyang mga alagad, at ang mga alagad sa karamihan.
37 At kumain silang lahat, at nabusog: at pinulot nila ang mga pinagputolputol na pagkain na natira na pitong basket na puno.
38 At ang nagsikain ay apat na libong lalake, bukod pa ang mga babae at mga bata.
39 At pinayaon niya ang karamihan, at sumakay sa daong, at pumunta sa mga hangganan ng Magdala.

KABANATA 16

1 Dumating din naman ang mga Fariseo na kasama ng mga Saduceo, at nangagsusubok ay hiniling sa kaniya na sila'y pakitaan niya ng isang tanda mula sa langit.
2 Sumagot siya at sinabi sa kanila, Kapag gabi, sinasabi ninyo, Magiging maganda ang panahon: sapagka't ang langit ay mapula.
3 At sa umaga, Magiging pangit ang panahon ngayon: sapagka't ang langit ay mapula at makulimlim. O kayong mga mapagkunwari, nakikilala ninyo ang mukha ng langit; nguni't hindi ba ninyo nakikilala ang mga tanda ng mga panahon?
4 Ang lahing masama at mapangalunya ay humahanap ng isang tanda; at walang ibibigay na tanda dito, kundi ang tanda ng propetang si Jonas. At iniwan niya sila, at umalis.
5 At nang dumating ang kaniyang mga alagad sa kabilang ibayo, ay nakalimutan nilang magdala ng tinapay.
6 Nang magkagayo'y sinabi sa kanila ni Jesus, Mangagingat kayo at mag-ingat sa lebadura ng mga Fariseo at ng mga Saduceo.
7 At sila'y nangagkatuwiranan sa kanilang sarili, na nangagsasabi, Ito'y sapagka't hindi tayo nagsipagdala ng tinapay.
8 Na nang mapagtanto ni Jesus, ay sinabi niya sa kanila, Oh kayong kakaunti ang pananampalataya, bakit kayo nag-iisip sa inyong sarili, dahil hindi kayo nagdala ng tinapay?
9 Hindi pa ba ninyo nauunawaan, ni naaalaala ang limang tinapay sa limang libo, at ilang basket ang inyong natipon?
10 Ni ang pitong tinapay sa apat na libo, at ilang basket ang inyong natipon?
11 Paanong hindi ninyo nauunawaan na hindi ko sinabi sa inyo ang tungkol sa tinapay, upang kayo ay mag-ingat sa lebadura ng mga Fariseo at ng mga Saduceo?
12 Nang magkagayo'y naunawaan nila kung paanong hindi niya sinabi sa kanila na mag-ingat sa lebadura ng tinapay, kundi sa doktrina ng mga Fariseo at ng mga Saduceo.
13 Nang dumating si Jesus sa mga hangganan ng Cesarea Filipos, tinanong niya ang kaniyang mga alagad, na sinasabi, Sino ang sabi ng mga tao kung sino ako na Anak ng tao?
14 At sinabi nila, Sinasabi ng iba na ikaw ay si Juan Bautista: ang iba, si Elias; at ang iba, si Jeremias, o isa sa mga propeta.
15 Sinabi niya sa kanila, Datapuwa't ayon sa inyo, sino ako?
16 At sumagot si Simon Pedro at sinabi, Ikaw ang Cristo, ang Anak ng Dios na buhay.
17 At sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, Mapalad ka, Simon Barjona: sapagka't hindi ito ipinahayag sa iyo ng laman at ng dugo, kundi ng aking Ama na nasa langit.
18 At sinasabi ko rin sa iyo, Na ikaw si Pedro, at sa ibabaw ng batong ito ay itatayo ko ang aking iglesia; at ang mga tarangkahan ng impiyerno ay hindi mananaig laban dito.
19 At ibibigay ko sa iyo ang mga susi ng kaharian ng langit: at anomang iyong talian sa lupa ay tatalian sa langit: at anomang iyong kalagan sa lupa ay kakalagan sa langit.
20 Nang magkagayo'y ipinagbilin niya sa kaniyang mga alagad na huwag nilang sabihin kanino man na siya si Jesus ang Cristo.
21 Mula noon ay nagpasimulang ipakita ni Jesus sa kaniyang mga alagad, kung paanong siya'y kinakailangang pumaroon sa Jerusalem, at magdusa ng maraming bagay sa matatanda at mga punong saserdote at mga eskriba, at patayin, at muling mabuhay sa ikatlong araw.
22 Nang magkagayo'y kinuha siya ni Pedro, at siya'y pinasimulang sawayin, na sinasabi, Malayo nawa ito sa iyo, Panginoon: hindi ito mangyayari sa iyo.
23 Datapuwa't siya'y lumingon, at sinabi kay Pedro, Lumayo ka sa likuran ko, Satanas: ikaw ay isang katitisuran sa akin: sapagka't hindi mo iniisip ang mga bagay na sa Dios, kundi yaong sa mga tao.
24 Nang magkagayo'y sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, Kung ang sinoman ay ibig sumunod sa akin, ay tumanggi sa kaniyang sarili, at pasanin ang kaniyang krus, at sumunod sa akin.

25 Sapagka't ang sinumang nagnanais na magligtas ng kanyang buhay ay mawawalan nito: at sinumang mawalan ng kanyang buhay alang-alang sa akin ay makakasumpong nito.
26 Sapagka't ano ang pakikinabangan ng isang tao, kung makamtan niya ang buong sanglibutan, at mawala ang kaniyang sariling kaluluwa? o ano ang ibibigay ng tao na kapalit ng kaniyang kaluluwa?
27 Sapagka't ang Anak ng tao ay darating sa kaluwalhatian ng kaniyang Ama na kasama ng kaniyang mga anghel; at pagkatapos ay gagantimpalaan niya ang bawat tao ayon sa kanyang mga gawa.
28 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, May mga nakatayo rito, na hindi makakatikim ng kamatayan, hanggang sa kanilang makita ang Anak ng tao na dumarating sa kaniyang kaharian.

KABANATA 17

1 At pagkaraan ng anim na araw ay isinama ni Jesus si Pedro, si Santiago, at si Juan na kaniyang kapatid, at sila'y dinala na bukod sa isang mataas na bundok,
2 At nagbagong-anyo sa harap nila: at ang kanyang mukha ay nagliwanag na gaya ng araw, at ang kanyang pananamit ay maputi gaya ng liwanag.
3 At, masdan, nagpakita sa kanila sina Moses at Elias na nakikipag-usap sa kanya.
4 Nang magkagayo'y sumagot si Pedro, at sinabi kay Jesus, Panginoon, mabuti sa atin na tayo'y narito: kung ibig mo, ay gumawa kami rito ng tatlong tabernakulo; isa para sa iyo, at isa para kay Moses, at isa para kay Elias.
5 Samantalang nagsasalita pa siya, narito, ang isang maningning na ulap ay lumilim sa kanila: at narito, ang isang tinig mula sa alapaap, na nagsabi, Ito ang sinisinta kong Anak, na siya kong lubos na kinalulugdan; pakinggan ninyo siya.
6 At nang marinig ito ng mga alagad, ay nagpatirapa sila, at nangatakot na matindi.
7 At lumapit si Jesus at sila'y hinawakan, at sinabi, Tumindig kayo, at huwag kayong matakot.
8 At nang kanilang itaas ang kanilang mga mata, ay wala silang nakitang sinoman, maliban kay Jesus lamang.
9 At nang sila'y bumababa mula sa bundok, ay pinagbilinan sila ni Jesus, na sinasabi, Huwag ninyong sabihin kanino man ang pangitain, hanggang sa ang Anak ng tao ay mabuhay na maguli sa mga patay.
10 At tinanong siya ng kaniyang mga alagad, na nagsasabi, Bakit nga sinasabi ng mga eskriba na kinakailangang pumarito muna si Elias?
11 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Tunay na si Elias ay darating muna, at isasauli ang lahat ng mga bagay.
12 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, Na naparito na si Elias, at hindi nila siya nakilala, kundi ginawa nila sa kaniya ang anomang kanilang ibigin. Gayon din naman ang Anak ng tao ay magdurusa sa kanila.
13 Nang magkagayo'y naunawaan ng mga alagad na sinalita niya sa kanila ang tungkol kay Juan Bautista.
14 At nang sila'y dumating sa karamihan, ay lumapit sa kaniya ang isang lalake, na lumuhod sa kaniya, at nagsabi,
15 Panginoon, mahabag ka sa aking anak: sapagka't siya'y baliw, at lubhang nababagabag: sapagka't madalas ay nahuhulog siya sa apoy, at madalas sa tubig.
16 At dinala ko siya sa iyong mga alagad, at hindi nila siya mapagaling.
17 Nang magkagayo'y sumagot si Jesus at sinabi, O lahing walang pananampalataya at suwail, hanggang kailan makikisama ako sa inyo? hanggang kailan ko kayo titiisin? dalhin niyo siya dito sa akin.
18 At sinaway ni Jesus ang diyablo; at siya'y umalis sa kaniya: at ang bata ay gumaling mula sa oras ding yaon.
19 Nang magkagayo'y lumapit ang mga alagad kay Jesus na bukod, at sinabi, Bakit hindi namin siya mapaalis?
20 At sinabi sa kanila ni Jesus, Dahil sa inyong kawalan ng pananampalataya: sapagka't katotohanang sinasabi ko sa inyo, Kung kayo'y may pananampalataya na kasing laki ng butil ng mustasa, masasabi ninyo sa bundok na ito, Pumunta ka mula rito hanggang doon; at ito ay aalisin; at walang magiging imposible sa inyo.
21 Datapuwa't ang ganitong uri ay hindi lumalabas kundi sa pamamagitan ng panalangin at pag-aayuno.
22 At habang sila ay nananatili sa Galilea, sinabi ni Jesus sa kanila, Ang Anak ng tao ay ipagkakanulo sa mga kamay ng mga tao:
23 At siya'y papatayin nila, at sa ikatlong araw ay bubuhayin siyang muli. At sila ay labis na nanghinayang.
24 At nang sila'y dumating sa Capernaum, ang mga tumatanggap ng buwis ay nagsilapit kay Pedro, at sinabi, Hindi baga nagbabayad ng buwis ang inyong guro?
25 Sinabi niya, Oo. At nang siya'y pumasok sa bahay, ay pinigilan siya ni Jesus, na nagsasabi, Ano sa palagay mo, Simon? kanino ang mga hari sa lupa ay kumukuha ng custom o buwis? ng kanilang sariling mga anak, o ng mga estranghero?
26 Sinabi sa kaniya ni Pedro, Sa mga dayuhan. Sinabi sa kanya ni Jesus, Kung gayon ang mga bata ay malaya.
27 Datapuwa't, upang hindi natin sila matisod, pumaroon ka sa dagat, at maghulog ka ng kawit, at kunin mo ang isdang unang umahon; at pagka iyong ibinuka ang kaniyang bibig, ay masusumpungan mo ang isang piraso ng salapi: kunin mo iyan, at ibigay mo sa kanila para sa akin at sa iyo.

KABANATA 18

1 Nang panahong ding yaon ay nagsilapit ang mga alagad kay Jesus, na nangagsasabi, Sino ang pinakadakila sa kaharian ng langit?
2 At tinawag ni Jesus ang isang maliit na bata, at inilagay siya sa gitna nila,
3 At sinabi, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Maliban na kayo ay magbalik-loob, at maging gaya ng maliliit na bata, ay hindi kayo makapapasok sa kaharian ng langit.
4 Kaya't ang sinumang magpakababa sa sarili na gaya ng batang ito, ay siyang pinakadakila sa kaharian ng langit.
5 At ang sinumang tumanggap sa isang tulad na maliit na bata sa aking pangalan ay tumatanggap sa akin.
6 Datapuwa't sinomang makapagpapatisod sa isa sa maliliit na ito na sumasampalataya sa akin, ay mabuti pa sa kaniya na bitinan ang kaniyang leeg ng isang gilingang bato, at siya'y malunod sa kalaliman ng dagat.
7 Sa aba ng sanlibutan dahil sa mga katisuran! sapagkat kinakailangang dumating ang mga katisuran; nguni't sa aba niyaong taong nagmumula ang katisuran!

8 Kaya't kung ang iyong kamay o ang iyong paa ay nakapagpapatisod sa iyo, putulin mo, at itapon sa iyo: mabuti pa sa iyo na pumasok sa buhay na pilay o baldado, kay sa may dalawang kamay o dalawang paa na ihagis sa walang hanggang apoy.
9 At kung ang iyong mata ay nakapagpapatisod sa iyo, dukutin mo, at itapon sa iyo: mabuti pa sa iyo na pumasok sa buhay na may isang mata, kaysa may dalawang mata na ihagis sa apoy ng impiyerno.
10 Ingatan ninyo na huwag ninyong hamakin ang isa sa maliliit na ito; sapagka't sinasabi ko sa inyo, Na ang kanilang mga anghel sa langit ay laging nakakakita sa mukha ng aking Ama na nasa langit.
11 Sapagka't ang Anak ng tao ay naparito upang iligtas ang nawala.
12 Ano ang iniisip ninyo? kung ang isang tao ay may isang daang tupa, at ang isa sa kanila ay naligaw, hindi ba niya iiwan ang siyamnapu't siyam, at paroroon sa mga bundok, at hahanapin ang naligaw?
13 At kung sakaling masumpungan niya ito, katotohanang sinasabi ko sa inyo, higit na nagagalak siya sa tupang iyon, kaysa sa siyamnapu't siyam na hindi naligaw.
14 Gayon din naman, hindi kalooban ng inyong Ama na nasa langit, na ang isa sa maliliit na ito ay mapahamak.
15 Bukod dito'y kung ang iyong kapatid ay magsisalangsang laban sa iyo, yumaon ka at sabihin mo sa kaniya ang kaniyang kasalanan sa pagitan mo at sa kaniya lamang: kung pakikinggan ka niya, ay nakuha mo ang iyong kapatid.
16 Datapuwa't kung hindi ka niya pakikinggan, ay magsama ka ng isa o dalawa pa, upang sa bibig ng dalawa o tatlong saksi ay mapagtibay ang bawa't salita.
17 At kung hindi niya pinakinggan ang mga ito, ay sabihin mo sa iglesia: datapuwa't kung hindi niya pinakinggan ang iglesia, hayaan mo siya ay maging parang isang pagano at isang publikano.
18 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Anumang inyong talian sa lupa ay tatalian sa langit: at anomang inyong kalagan sa lupa ay kakalagan sa langit.
19 Muli kong sinasabi sa inyo, na kung ang dalawa sa inyo ay magkasundo sa lupa tungkol sa anumang bagay na kanilang hingin, ito ay gagawin para sa kanila ng aking Ama na nasa langit.
20 Sapagka't kung saan ang dalawa o tatlo ay nagkakatipon sa aking pangalan, naroon ako sa gitna nila.
21 Nang magkagayo'y lumapit si Pedro sa kaniya, at nagsabi, Panginoon, ilang beses magkakasala ang aking kapatid laban sa akin, at siya'y aking patatawarin? hanggang pitong beses?
22 Sinabi sa kaniya ni Jesus, Hindi ko sinasabi sa iyo, Hanggang sa makapito: kundi, Hanggang sa pitumpu't pito na pinarami ng pitong beses.
23 Kaya't ang kaharian ng langit ay natutulad sa isang hari, na naghahangad ng pagsusulit sa kaniyang mga lingkod.
24 At nang siya'y makapagsimulang magbilang, ay dinala sa kaniya ang isa, na may utang sa kaniya na sampung libong talento.
25 Datapuwa't sapagka't wala siyang pambayad, ay iniutos ng kaniyang panginoon na ipagbili siya, at ang kaniyang asawa, at mga anak, at ang lahat ng kaniyang tinatangkilik, at dapat bayaran.
26 Kaya't ang lingkod ay nagpatirapa, at siya'y sinamba, na nagsasabi, Panginoon, pagtiyagaan mo ako, at babayaran kita ng lahat.
27 Nang magkagayo'y nahabag ang panginoon ng lingkod na yaon, at pinakawalan siya, at pinatawad sa kaniya ang utang.
28 Datapuwa't ang lingkod ding yaon ay lumabas, at nasumpungan ang isa sa kaniyang mga kapuwa ligkod, na may utang sa kaniya ng isang daang denario: at kaniyang sinunggaban siya, at hinawakan siya sa lalaumnan, na sinasabi, Ibayad mo sa akin ang iyong inutang.
29 At ang kaniyang kapuwa lingkod ay nagpatirapa sa kaniyang paanan, at namamanhik sa kaniya, na nagsasabi, Pagtiisan mo ako, at babayaran kita ng lahat.
30 At ayaw niya: kundi yumaon at itinapon siya sa bilangguan, hanggang sa mabayaran niya ang utang.
31 Kaya't nang makita ng kaniyang mga kapuwa lingkod ang nangyari, sila'y totoong nanghinayang, at nagsiparoon at isinaysay sa kanilang panginoon ang lahat ng nangyari.
32 Nang magkagayo'y ang kaniyang panginoon, pagkatapos na siya'y tawagin, ay sinabi sa kaniya, Oh ikaw na masamang lingkod, pinatawad ko sa iyo ang lahat ng utang na yaon, sapagka't ikaw ay nagnanais sa akin:
33 Hindi ba dapat ay mahabag ka rin sa iyong kapuwa lingkod, gaya ng pagkahabag ko sa iyo?
34 At ang kaniyang panginoon ay nagalit, at ibinigay siya sa mga nagpapahirap, hanggang sa mabayaran niya ang lahat ng nararapat sa kaniya.
35 Gayon din naman ang gagawin sa inyo ng aking Amang nasa langit, kung hindi ninyo patatawarin ng bawa't isa sa inyong mga puso ang kaniyang kapatid sa kanilang mga kasalanan.

KABANATA 19

1 At nangyari, na nang matapos ni Jesus ang mga pananalitang ito, ay umalis siya sa Galilea, at napasa mga hangganan ng Judea sa dako roon ng Jordan;
2 At sinundan siya ng napakaraming tao; at pinagaling niya sila doon.
3 Lumapit din naman sa kaniya ang mga Fariseo, na tinutukso siya, at sinabi sa kaniya, Matuwid ba sa isang lalake na ihiwalay ang kaniyang asawa sa lahat ng kadahilanan?
4 At siya'y sumagot at sinabi sa kanila, Hindi ba ninyo nabasa, na ang lumalang sa kanila sa pasimula ay ginawa silang lalake at babae,
5 At sinabi, Dahil dito'y iiwan ng lalake ang ama at ina, at makikisama sa kaniyang asawa: at silang dalawa ay magiging isang laman?
6 Kaya't hindi na sila dalawa, kundi isang laman. Kung gayon ang pinagsama ng Dios, ay huwag paghiwalayin ng tao.
7 Sinabi nila sa kaniya, Bakit nga iniutos ni Moses na magbigay ng sulat ng paghihiwalay, at ihiwalay siya?
8 Sinabi niya sa kanila, Dahil sa katigasan ng inyong mga puso ay pinahintulutan kayo ni Moses na hiwalayan ang inyong mga asawa: datapuwa't sa pasimula ay hindi gayon.
9 At sinasabi ko sa inyo, Ang sinumang ihiwalay ang kanyang asawa, maliban kung dahil sa pakikiapid, at mag-asawa sa iba, ay nagkakasala ng pangangalunya: at

sinumang magpakasal sa babaeng inihiwalay ay nagkakasala ng pangangalunya.
10 Sinabi sa kaniya ng kaniyang mga alagad, Kung gayon ang kalagayan ng lalake sa kaniyang asawa, hindi mabuting mag-asawa.
11 Datapuwa't sinabi niya sa kanila, Hindi matatanggap ng lahat ng lalake ang pananalitang ito, maliban sa kanila na pinagkalooban nito.
12 Sapagka't may ilang mga bating (eunuchs), na ipinanganak nang gayon mula sa sinapupunan ng kanilang ina: at may ilang bating, na ginawang bating ng mga tao: at may mga bating, na ginawang bating ang kanilang sarili alang-alang sa kaharian ng langit. Ang may kakayahang tumanggap nito, ay tanggapin niya ito.
13 Nang magkagayo'y dinala sa kaniya ang maliliit na bata, upang ipatong niya ang kaniyang mga kamay sa kanila, at ipanalangin: at sinaway sila ng mga alagad.
14 Datapuwa't sinabi ni Jesus, Pabayaan ninyo ang maliliit na bata, at huwag ninyong pagbawalan silang magsilapit sa akin: sapagka't sa mga ganito ang kaharian ng langit.
15 At ipinatong niya ang kaniyang mga kamay sa kanila, at umalis doon.
16 At narito, lumapit ang isa at nagsabi sa kaniya, Mabuting Guro, anong mabuting bagay ang aking gagawin, upang magkaroon ako ng buhay na walang hanggan?
17 At sinabi niya sa kaniya, Bakit mo ako tinatawag na mabuti? walang mabuti kundi isa, sa makatuwid baga'y ang Dios: datapuwa't kung ibig mong pumasok sa buhay, sundin mo ang mga utos.
18 Sinabi niya sa kaniya, Alin? Sinabi ni Jesus, Huwag kang papatay, Huwag kang mangangalunya, Huwag kang magnanakaw, Huwag kang sasaksi ng kasinungalingan,
19 Igalang mo ang iyong ama at ang iyong ina: at, Iibigin mo ang iyong kapuwa gaya ng iyong sarili.
20 Sinabi sa kaniya ng binata, Lahat ng mga bagay na ito ay aking iningatan mula sa aking kabataan: ano pa ang kulang sa akin?
21 Sinabi sa kaniya ni Jesus, Kung ibig mong maging sakdal, humayo ka at ipagbili mo ang iyong tinatangkilik, at ibigay mo sa mga dukha, at magkakaroon ka ng kayamanan sa langit: at pumarito ka at sumunod ka sa akin.
22 Datapuwa't nang marinig ng binata ang pananalitang yaon, siya'y umalis na malungkot: sapagka't siya'y may malaking pag-aari.
23 Nang magkagayo'y sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Na mahirap makapasok sa kaharian ng langit ang isang mayaman.
24 At muli kong sinasabi sa inyo, Mas madali pa sa isang kamelyo na dumaan sa butas ng isang karayom, kaysa sa isang mayaman na makapasok sa kaharian ng Dios.
25 Nang marinig ito ng kaniyang mga alagad, ay lubhang namangha sila, na nangagsasabi, Sino nga ba ang maliligtas?
26 Datapuwa't sila'y tiningnan ni Jesus, at sinabi sa kanila, Sa mga tao ito ay imposible; ngunit sa Diyos ang lahat ng bagay ay posible.
27 Nang magkagayo'y sumagot si Pedro at sinabi sa kaniya, Narito, aming iniwan ang lahat, at sumunod sa iyo; ano samakatuwid ang mayroon kami?
28 At sinabi sa kanila ni Jesus, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Na kayo na sumunod sa akin, sa pagbabagong-buhay na ang Anak ng tao ay uupo sa luklukan ng kaniyang kaluwalhatian, kayo rin ay uupo sa labindalawang trono, na hahatol sa labindalawang tribo ng Israel.
29 At ang bawat isa na nag-iwan ng mga bahay, o mga kapatid na lalaki, o mga kapatid na babae, o ama, o ina, o asawa, o mga anak, o mga lupa, alang-alang sa aking pangalan, ay tatanggap ng isang daang ulit, at magmamana ng buhay na walang hanggan.
30 Datapuwa't maraming nauuna ang mahuhuli; at ang huli ay mauuna.

KABANATA 20

1 Sapagka't ang kaharian ng langit ay katulad ng isang lalaking pinuno ng sambahayan, na lumabas nang maaga sa umaga upang umupa ng mga manggagawa sa kaniyang ubasan.
2 At nang makipagkasundo siya sa mga manggagawa ng isang denario sa isang araw, ay ipinadala niya sila sa kaniyang ubasan.
3 At lumabas siya nang may ikatlong oras, at nakita niya ang iba na nakatayong walang ginagawa sa pamilihan,
4 At sinabi sa kanila; Pumunta rin kayo sa ubasan, at kung ano ang tama ay ibibigay ko sa inyo. At nagpunta na sila.
5 Muli siyang lumabas nang malapit na ang ikaanim at ikasiyam na oras, at gayon din ang ginawa.
6 At nang malapit na ang ikalabing isang oras ay lumabas siya, at nakasumpong ng mga iba na nakatayong walang ginagawa, at sa kanila'y sinabi, Bakit kayo nakatayo rito sa buong araw na walang ginagawa?
7 Sinabi nila sa kaniya, Sapagka't walang umupa sa amin. Sinabi niya sa kanila, Magsiparoon din kayo sa ubasan; at anuman ang tama, iyon ang inyong tatanggapin.
8 Kaya't nang dumating ang gabi, ay sinabi ng panginoon ng ubasan sa kaniyang katiwala, Tawagin mo ang mga manggagawa, at ibigay mo sa kanila ang kanilang bayad, simula sa huli hanggang sa mga nauna.
9 At nang dumating ang mga naupahan nang malapit na sa ikalabing isang oras, ay tumanggap sila ng bawa't isa ng isang denario.
10 Datapuwa't nang dumating ang mga nauna, inakala nilang tatanggap sila ng higit pa; at sila rin ay tumanggap ng bawat tao ng isang denario.
11 At nang kanilang matanggap ito, sila'y nagbulung-bulungan laban sa pinuno ng bahay,
12 Na sinasabi, Ang mga huling ito ay gumawa ng isang oras lamang, at sila'y iyong ginawang katumbas sa amin, na nagdala ng bigat at init ng araw.
13 Datapuwa't siya'y sumagot sa isa sa kanila, at nagsabi, Kaibigan, hindi ako gumagawa ng masama sa iyo: hindi ka ba sumang-ayon sa akin sa isang denario?
14 Kunin mo ang sa iyo, at yumaon ka sa iyong lakad: ibibigay ko sa huling ito, gaya ng sa iyo.
15 Hindi ba matuwid para sa akin na gawin ang gusto ko sa sarili ko? Ang iyong mata ba ay masama, dahil ako ay mabuti?
16 Kaya't ang huli ay mauuna, at ang una ay mahuhuli: sapagka't marami ang tinawag, ngunit kakaunti ang pinili.
17 At si Jesus na umahon sa Jerusalem ay isinama ang labindalawang alagad sa daan, at sinabi sa kanila,
18 Masdan, tayo ay umaahon sa Jerusalem; at ang Anak ng tao ay ipagkakanulo sa mga punong saserdote at sa mga eskriba, at hahatulan nila siya ng kamatayan,

19 At ibibigay siya sa mga Gentil upang siya'y kutyain, at hampasin, at ipako sa krus: at sa ikatlong araw ay muling mabubuhay siya.
20 Nang magkagayo'y lumapit sa kaniya ang ina ng mga anak ni Zebedeo kasama ang kaniyang mga anak, na sinasamba siya, at humihingi ng isang bagay sa kaniya.
21 At sinabi niya sa kaniya, Ano ang ibig mo? Sinabi niya sa kaniya, Ipagkaloob mo na ang aking dalawang anak na ito ay maupo, ang isa sa iyong kanan, at ang isa sa kaliwa, sa iyong kaharian.
22 Datapuwa't sumagot si Jesus at sinabi, Hindi ninyo nalalaman ang inyong hinihingi. Makakainom ba kayo sa tasa na aking iinuman, at upang mabautismuhan sa bautismo na aking pinagbinyagan? Sinabi nila sa kanya, Kaya namin.
23 At sinabi niya sa kanila, Katotohanang iinom kayo sa aking tasa, at babautismuhan kayo sa bautismo na aking pinagbinyagan: datapuwa't ang maupo sa aking kanan at sa aking kaliwa, ay hindi akin upang ibigay, kundi ibibigay sa kanila na pinaghandaan ng aking Ama.
24 At nang marinig ito ng sampu, ay nagalit sila sa dalawang magkapatid.
25 Datapuwa't sila'y tinawag ni Jesus sa kaniya, at sinabi, Nalalaman ninyo na ang mga prinsipe ng mga Gentil ay nagsisipanginoon sa kanila, at ang mga dakila ay nagsasagawa ng kapamahalaan sa kanila.
26 Datapuwa't hindi magiging gayon sa inyo: kundi ang sinomang ibig na maging dakila sa inyo, ay maging lingkod ninyo;
27 At ang sinumang nagnanais na maging pinuno sa inyo, ay maging lingkod ninyo:
28 Kung paanong ang Anak ng tao ay naparito hindi upang paglingkuran, kundi upang maglingkod, at upang ibigay ang kaniyang buhay na pantubos sa marami.
29 At sa pag-alis nila sa Jerico, ay sumunod sa kaniya ang isang malaking karamihan.
30 At narito, dalawang lalaking bulag na nakaupo sa tabi ng daan, nang kanilang marinig na si Jesus ay dumaraan, ay sumigaw, na nagsasabi, Maawa ka sa amin, Oh Panginoon, ikaw na Anak ni David.
31 At sinaway sila ng karamihan, sapagka't sila'y dapat tumahimik: datapuwa't sila'y lalong nagsisigaw, na nagsasabi, Maawa ka sa amin, Oh Panginoon, ikaw na Anak ni David.
32 At si Jesus ay tumigil, at sila'y tinawag, at sinabi, Ano ang ibig ninyong gawin ko sa inyo?
33 Sinabi nila sa kanya, Panginoon, na madilat ang aming mga mata.
34 Kaya't si Jesus ay nahabag sa kanila, at hinipo ang kanilang mga mata: at pagdaka'y nakatanggap ng paningin ang kanilang mga mata, at sila'y sumunod sa kaniya.

KABANATA 21

1 At nang sila'y malapit na sa Jerusalem, at dumating sa Bethphage, sa bundok ng mga Olibo, ay nagsugo si Jesus ng dalawang alagad,
2 Na sinasabi sa kanila, Magsiparoon kayo sa nayong nasa tapat ninyo, at pagdaka'y masusumpungan ninyo ang isang asno na nakatali, at kasama niya ang isang bisiro (batang lalake na kabayo): kalagan ninyo sila, at dalhin ninyo sa akin.
3 At kung may magsabi sa inyo ng anoman, ay inyong sabihin, Kailangan sila ng Panginoon; at pagdaka'y susuguin niya sila.
4 Nangyari ang lahat ng ito, upang matupad ang sinalita ng propeta, na nagsasabi,
5 Sabihin ninyo sa anak na babae ng Sion, Narito, ang iyong Hari ay dumarating sa iyo, maamo, at nakasakay sa isang asno, at isang bisiro, na anak ng isang asno.
6 At nagsiparoon ang mga alagad, at ginawa ang iniutos sa kanila ni Jesus,
7 At dinala ang asno, at ang bisiro, at isinuot sa kanila ang kanilang mga damit, at siya'y kanilang isinakay doon.
8 At isang napakaraming tao ang naglatag ng kanilang mga damit sa daan; ang iba ay pumutol ng mga sanga ng mga puno, at ikinalat ang mga ito sa daan.
9 At ang mga karamihang nauna, at ang mga sumusunod, ay sumigaw, na nagsasabi, Hosanna sa Anak ni David: Mapalad siya na pumaparito sa pangalan ng Panginoon; Hosanna sa kaitaasan.
10 At nang siya'y pumasok sa Jerusalem, ang buong bayan ay nakilos, na nagsasabi, Sino ito?
11 At sinabi ng karamihan, Ito ay si Jesus na propeta ng Nazareth ng Galilea.
12 At pumasok si Jesus sa templo ng Diyos, at pinalayas ang lahat ng nagtitinda at namimili sa templo, at ginulo ang mga lamesa ng mga nagpapalit ng salapi, at ang mga upuan ng mga nagtitinda ng mga kalapati,
13 At sinabi sa kanila, Nasusulat, Ang aking bahay ay tatawaging bahay-dalanginan; ngunit ginawa ninyo itong yungib ng mga magnanakaw.
14 At ang mga bulag at ang pilay ay nagsilapit sa kaniya sa templo; at pinagaling niya sila.
15 At nang makita ng mga punong saserdote at ng mga eskriba ang mga kamangha-manghang bagay na kaniyang ginawa, at ang mga bata na nagsisisigawan sa templo, at nangagsasabi, Hosanna sa Anak ni David; sila ay labis na hindi nasiyahan,
16 At sinabi sa kaniya, Naririnig mo ba ang sinasabi ng mga ito? At sinabi sa kanila ni Jesus, Oo; hindi ba ninyo nabasa kailanman, Mula sa bibig ng mga sanggol at mga pasusuhin ay ginawa mong sakdal ang papuri?
17 At sila'y iniwan niya, at umalis sa bayan patungo sa Betania; at doon siya nanatili.
18 At sa kinaumagahan, sa pagbalik niya sa bayan, siya ay nagutom.
19 At nang makita niya ang isang puno ng igos sa daan, ay nilapitan niya ito, at wala siyang nasumpungang anoman doon, kundi mga dahon lamang, at sinabi niya rito, Huwag kang magbunga mula ngayon magpakailanman. At agad na nalanta ang puno ng igos.
20 At nang makita ito ng mga alagad, ay nanggilalas sila, na nangagsasabi, Gaano kadali na nalanta ang puno ng igos!
21 Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Kung kayo ay may pananampalataya, at hindi nag-aalinlangan, hindi lamang ninyo gagawin ang ginawa sa puno ng igos, kundi kung sasabihin din ninyo sa bundok na ito, Lumipat ka, at mapadpad ka sa dagat; ito ay mangyayari.
22 At lahat ng mga bagay, anuman ang inyong hingin sa panalangin, na may pananampalataya, ay inyong tatanggapin.

23 At nang siya'y pumasok sa templo, ang mga punong saserdote at ang matatanda ng bayan ay nagsilapit sa kaniya habang siya'y nagtuturo, at sinabi, Sa anong awtoridad ginagawa mo ang mga bagay na ito? at sino ang nagbigay sa iyo ng awtoridad na ito?
24 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Tatanungin ko rin kayo ng isang bagay, na kung sasabihin ninyo sa akin, ay sasabihin ko rin sa inyo kung sa anong awtoridad ginagawa ko ang mga bagay na ito.
25 Ang bautismo ni Juan, saan ito galing? mula sa langit, o sa mga tao? At sila'y nangatuwiran sa kanilang sarili, na nangagsasabi, Kung ating sasabihin, Mula sa langit; sasabihin niya sa atin, Bakit hindi ninyo siya pinaniwalaan?
26 Datapuwa't kung sasabihin natin, Sa mga tao; natatakot tayo sa mga tao; sapagka't kinikilala ng lahat na si Juan ay isang propeta.
27 At sinagot nila si Jesus, at sinabi, Hindi namin nalalaman. At sinabi niya sa kanila, Hindi ko rin sasabihin sa inyo kung sa anong awtoridad ginagawa ko ang mga bagay na ito.
28 Ngunit ano ang iniisip ninyo? Isang lalaki ang may dalawang anak na lalaki; at siya'y lumapit sa una, at nagsabi, Anak, ikaw ay gumawa ngayon sa aking ubasan.
29 Sumagot siya at sinabi, Hindi ko ito gagawin: datapuwa't pagkatapos ay nagsisi siya, at yumaon.
30 At lumapit siya sa pangalawa, at gayon din ang sinabi. At siya'y sumagot at nagsabi, Ako'y paroroon, ginoo: at hindi pumaroon.
31 Sino sa kanilang dalawa ang gumawa ng kalooban ng kaniyang ama? Sinabi nila sa kanya, Ang una. Sinabi sa kanila ni Jesus, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Na nauna sa inyo ang mga publikano (maniningil ng buwis) at ang mga pokpok sa kaharian ng Dios.
32 Sapagka't si Juan ay naparito sa inyo sa daan ng katuwiran, at hindi ninyo siya pinaniwalaan: datapuwa't ang mga publikano at ang mga pokpok ay naniwala sa kaniya: at kayo, nang inyong makita ito, ay hindi kayo nagsisi pagkatapos, upang kayo'y maniwala sa kaniya.
33 Pakinggan ninyo ang isa pang talinghaga: May isang panginoon ng sambahayan, na nagtanim ng isang ubasan, at binakuran sa palibot, at humukay doon ng isang pisaan ng ubas, at nagtayo ng isang tore, at ipinaubaya sa mga magsasaka, at naparoon sa malayong lupain:
34 At nang malapit na ang panahon ng bunga, ay sinugo niya ang kaniyang mga lingkod sa mga magsasaka, upang kanilang tanggapin ang mga bunga niyaon.
35 At kinuha ng mga magsasaka ang kaniyang mga lingkod, at hinampas ang isa, at pinatay ang isa, at binato ang isa.
36 Muli, nagsugo siya ng ibang mga lingkod na higit pa sa mga nauna: at gayon din ang ginawa nila sa kanila.
37 Datapuwa't sa huli sa lahat ay sinugo niya sa kanila ang kaniyang anak, na sinasabi, Igagalang nila ang aking anak.
38 Datapuwa't nang makita ng mga magsasaka ang anak, ay kanilang sinabi sa kanilang mga sarili, Ito ang tagapagmana; halikayo, ating patayin siya, at ating sakupin ang kaniyang mana.
39 At siya'y hinuli nila, at inihagis sa labas ng ubasan, at siya'y pinatay.
40 Kapag dumating nga ang panginoon ng ubasan, ano ang gagawin niya sa mga magsasakang yaon?
41 Sinabi nila sa kaniya, Sa kahabag-habag niyang wawasakin ang masasamang tao na iyon, at ipagkakatiwala niya ang kaniyang ubasan sa ibang mga magsasaka, na magbibigay sa kaniya ng mga bunga sa kanilang mga kapanahunan.
42 Sinabi sa kanila ni Jesus, Hindi ba ninyo nabasa kailanman sa mga kasulatan, Ang bato na itinakuwil ng mga nagtayo ng bahay, ay siya ring naging pangulo ng panulok: ito ay gawa ng Panginoon, at ito ay kagilagilalas sa ating mga mata?
43 Kaya't sinasabi ko sa inyo, Aalisin sa inyo ang kaharian ng Dios, at ibibigay sa isang bansang nagbubunga ng mga bunga nito.
44 At sinomang mahulog sa ibabaw ng batong ito ay madudurog: datapuwa't kung kanino man ito bumagsak, ito ay dudurog sa kanya ng pulbos.
45 At nang marinig ng mga punong saserdote at ng mga Fariseo ang kaniyang mga talinghaga, ay naunawaan nilang sila ang sinasalita niya.
46 Datapuwa't nang sila'y nagsikap na hulihin siya, ay natakot sila sa karamihan, sapagka't siya'y kanilang inaring isang propeta.

KABANATA 22

1 At sumagot si Jesus at muling nagsalita sa kanila sa pamamagitan ng mga talinghaga, at sinabi,
2 Ang kaharian ng langit ay katulad ng isang hari, na naghanda ng kasal para sa kanyang anak,
3 At sinugo ang kaniyang mga lingkod upang tawagin ang mga inanyayahan sa kasalan: at ayaw nilang pumunta.
4 Muli, nagsugo siya ng ibang mga lingkod, na nagsasabi, Sabihin ninyo sa mga inanyayahan, Narito, inihanda ko na ang aking hapunan: ang aking mga baka at ang aking mga pinataba ay pinatay, at ang lahat ng mga bagay ay handa na: magsiparito kayo sa kasalan.
5 Datapuwa't hindi nila ito pinansin, at nagsilakad sila, ang isa sa kaniyang bukid, at ang isa sa kaniyang kalakal:
6 At sinunggaban ng mga natira ang kaniyang mga lingkod, at sila'y hinamak, at pinatay sila.
7 Nguni't nang marinig ito ng hari, siya'y nagalit: at kaniyang sinugo ang kaniyang mga hukbo, at winasak ang mga mamamatay-tao, at sinunog ang kanilang bayan.
8 Nang magkagayo'y sinabi niya sa kaniyang mga lingkod, Nakahanda na ang kasalan, ngunit ang mga inanyayahan ay hindi karapatdapat.
9 Magsiparoon nga kayo sa mga lansangan, at lahat ng inyong masusumpungan, ay anyayahan ninyo sa kasalan.
10 Kaya't ang mga lingkod na yaon ay lumabas sa mga lansangan, at tinipon ang lahat ng kanilang nasumpungan, masasama at mababuti: at ang kasalan ay napuno ng mga panauhin.
11 At nang pumasok ang hari upang tingnan ang mga panauhin, ay nakita niya roon ang isang tao na hindi nakadamit pangkasal:
12 At sinabi niya sa kaniya, Kaibigan, bakit ka pumasok dito na walang damit pangkasal? At hindi siya nakaimik.
13 Nang magkagayo'y sinabi ng hari sa mga lingkod, Gapusin ninyo siya sa mga kamay at paa, at dalhin ninyo siya, at itapon siya sa kadiliman sa labas; magkakaroon ng pagtangis at pagngangalit ng mga ngipin.

14 Sapagkat marami ang tinawag, ngunit kakaunti ang pinili.
15 Nang magkagayo'y nagsiparoon ang mga Fariseo, at nangagsanggunian kung paano nila siya mahuhuli sa kaniyang pananalita.
16 At sinugo nila sa kaniya ang kanilang mga alagad na kasama ng mga Herodian, na nagsasabi, Guro, nalalaman namin na ikaw ay totoo, at itinuturo mo ang daan ng Dios sa katotohanan, ni hindi mo pinapahalagahan ang sinomang tao: sapagka't hindi mo pinapansin ang katauhan ng mga tao.
17 Sabihin mo nga sa amin, Ano sa palagay mo? Matuwid ba ang magbigay ng buwis kay Caesar, o hindi?
18 Datapuwa't naunawaan ni Jesus ang kanilang kasamaan, at sinabi, Bakit ninyo ako tinutukso, kayong mga hipokrito?
19 Ipakita niyo sa akin ang salaping pang-tributo. At dinala nila sa kaniya ang isang denario.
20 At sinabi niya sa kanila, Kanino itong larawan at nakasulat?
21 Sinabi nila sa kaniya, Kay Cesar. Nang magkagayo'y sinabi niya sa kanila, Ibigay nga kay Cesar ang mga bagay na kay Cesar; at sa Dios ang mga bagay na sa Dios.
22 Nang marinig nila ang mga salitang ito, ay namangha sila, at iniwan siya, at nagsialis.
23 Nang araw ding iyon ay lumapit sa kanya ang mga Saduceo, na nagsasabing walang muling pagkabuhay, at tinanong siya,
24 Na sinasabi, Guro, sinabi ni Moses, Kung ang isang tao ay mamatay, na walang anak, ang kaniyang kapatid na lalake ay aasawahin ang kaniyang asawa, at magbibigay ng binhi sa kaniyang kapatid.
25 Ngayon ay may pitong magkakapatid sa amin: at ang una, nang makapag-asawa ng asawa, ay namatay, at, na walang anak, iniwan ang kaniyang asawa sa kaniyang kapatid:
26 Gayon din naman ang ikalawa, at ang ikatlo, hanggang sa ikapito.
27 At sa huli sa lahat ay namatay din ang babae.
28 Kaya't sa pagkabuhay na maguli, sino sa pito ang magiging asawa niya? dahil silang lahat ay naging asawa niya.
29 Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Kayo ay nagkakamali, na hindi nalalaman ang mga kasulatan, ni ang kapangyarihan ng Dios.
30 Sapagka't sa pagkabuhay na maguli ay hindi sila mag-aasawa, ni ipapagaasawa, kundi gaya ng mga anghel ng Dios sa langit.
31 Ngunit tungkol sa muling pagkabuhay ng mga patay, hindi ba ninyo nabasa ang sinabi sa inyo ng Diyos, na nagsasabi,
32 Ako ang Diyos ni Abraham, at ang Diyos ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob? Ang Diyos ay hindi Diyos ng mga patay, kundi ng mga buhay.
33 At nang marinig ito ng karamihan, ay namangha sila sa kaniyang doktrina.
34 Datapuwa't nang mabalitaan ng mga Fariseo na napatahimik niya ang mga Saduceo, ay nagtipon sila.
35 At ang isa sa kanila, na isang abugado, ay nagtanong sa kaniya ng isang tanong, na tinutukso siya, at sinabi,
36 Guro, alin ang dakilang utos sa kautusan?
37 Sinabi sa kaniya ni Jesus, Ibigin mo ang Panginoon mong Dios ng buong puso mo, at ng buong kaluluwa mo, at ng buong pagiisip mo.
38 Ito ang una at dakilang utos.
39 At ang pangalawa ay katulad nito, Iibigin mo ang iyong kapuwa gaya ng iyong sarili.
40 Sa dalawang utos na ito nakasalalay ang buong kautusan at ang mga propeta.
41 Habang nagkakatipon ang mga Pariseo, tinanong sila ni Jesus,
42 Na sinasabi, Ano ang palagay ninyo tungkol kay Cristo? kaninong anak siya? Sinabi nila sa kanya, Ang Anak ni David.
43 Sinabi niya sa kanila, Paanong si David sa espiritu ay tinatawag siyang Panginoon, na nagsasabi,
44 Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon, Maupo ka sa aking kanan, hanggang sa gawin ko ang iyong mga kaaway na tungtungan ng iyong mga paa?
45 Kung si David nga ay tinatawag siyang Panginoon, paanong siya ay kaniyang anak?
46 At walang sinuman ang nakasagot sa kanya ng isang salita, ni sinumang tao mula sa araw na iyon ay nangahas na magtanong pa sa kanya ng anumang mga katanungan.

KABANATA 23

1 Nang magkagayo'y nagsalita si Jesus sa karamihan, at sa kaniyang mga alagad,
2 Na sinasabi, Ang mga eskriba at ang mga Fariseo ay nakaupo sa upuan ni Moses:
3 Ang lahat nga kung ano ang kanilang iuutos sa inyo ay sundin, ito'y sundin at gawin; nguni't huwag ninyong gawin ang ayon sa kanilang mga gawa: sapagka't kanilang sinasabi, at hindi ginagawa.
4 Sapagka't kanilang itinatali ang mabibigat na pasan at mahirap dalhin, at ipinapatong sa mga balikat ng mga tao; ngunit sila mismo ay hindi gagalaw sa kanila ng isa sa kanilang mga daliri.
5 Nguni't ang lahat ng kanilang mga gawa ay kanilang ginagawa upang makita ng mga tao: kanilang pinalalawak ang kanilang mga pilakteria, at pinalalaki ang mga hangganan ng kanilang mga kasuutan,
6 At ibig ang pinakamataas na silid sa mga kapistahan, at ang mga pangunahing upuan sa mga sinagoga,
7 At mga pagbati sa mga pamilihan, at tawagin ng mga tao, Rabbi, Rabbi.
8 Datapuwa't huwag kayong patawag na Rabbi: sapagka't iisa ang inyong Guro, sa makatuwid baga'y si Cristo; at kayong lahat ay magkakapatid.
9 At huwag ninyong tawaging ama ang sinomang tao sa lupa: sapagka't iisa ang inyong Ama, na nasa langit.
10 At huwag kayong patawag na mga panginoon: sapagka't iisa ang inyong Panginoon, sa makatuwid baga'y si Cristo.
11 Ngunit ang pinakadakila sa inyo ay magiging lingkod ninyo.
12 At sinumang magmamataas sa kanyang sarili ay ibababa; at ang magpapakumbaba ay itataas.
13 Datapuwa't sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo, mga hipokrito! sapagka't inyong isinara ang kaharian ng langit laban sa mga tao: sapagka't hindi kayo pumapasok sa inyong sarili, ni hindi ninyo pinahihintulutang pumasok ang mga pumapasok.

14 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo, mga hipokrito! sapagka't nilalamon ninyo ang mga bahay ng mga babaing balo, at sa pagkukunwari ay nagsisigawa kayo ng mahabang panalangin: kaya't tatanggap kayo ng lalong malaking kaparusahan.
15 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo, mga hipokrito! sapagka't inyong nililibot ang dagat at lupain upang gumawa ng isang proselita, at kapag siya ay nagawa na, ginagawa ninyo siyang dalawang ulit na anak ng impiyerno kaysa sa inyo.
16 Sa aba ninyo, kayong mga bulag na taga-akay, na nagsasabi, Sinumang sumumpa sa templo, ay walang kabuluhan; ngunit ang sinumang manumpa sa pamamagitan ng ginto ng templo, siya ay may utang!
17 Kayong mga hangal at mga bulag: sapagka't alin ang lalong dakila, ang ginto, o ang templong nagpapabanal sa ginto?
18 At, Sinumang manumpa sa pamamagitan ng altar, ay walang kabuluhan; ngunit ang sinumang sumumpa sa pamamagitan ng kaloob na nasa ibabaw nito, ay nagkasala.
19 Kayong mga hangal at mga bulag: sapagka't alin ang lalong dakila, ang handog, o ang altar na nagpapabanal sa handog?
20 Kaya't ang sinumang sumumpa sa altar, ay sumusumpa dito, at sa lahat ng bagay na nandoon.
21 At sinumang sumumpa sa templo, ay sumusumpa sa pamamagitan nito, at sa kaniya na tumatahan doon.
22 At ang sumumpa sa langit, ay sumusumpa sa luklukan ng Dios, at sa kaniya na nakaupo doon.
23 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo, mga hipokrito! sapagka't nagbabayad kayo ng ikasampung bahagi ng yerbabuyna at ng anis at ng komino, at inalis ninyo ang lalong mabibigat na bagay ng kautusan, ang kahatulan, ang awa, at ang pananampalataya: ang mga ito ay nararapat ninyong gawin, at huwag pabayaan ang iba.
24 Kayong mga bulag na taga-akay, na sinasala ang lamok, at nilalamon ang isang kamelyo.
25 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo, mga hipokrito! sapagka't inyong nililinis ang labas ng tasa at ng pinggan, datapuwa't ang loob ay puno ng pangingikil at pagmamalabis.
26 Ikaw na bulag na Fariseo, linisin mo muna ang nasa loob ng tasa at pinggan, upang ang labas ay maging malinis din.
27 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo, mga hipokrito! sapagka't kayo'y katulad ng mga libingang pinaputi, na sa labas ay totoong maganda, ngunit sa loob ay puno ng mga buto ng patay na tao, at ng lahat ng karumihan.
28 Gayon din naman kayo sa labas ay nakikitang matuwid ng mga tao, ngunit sa loob ay puno kayo ng pagkukunwari at kasamaan.
29 Sa aba ninyo, mga eskriba at mga Fariseo, mga hipokrito! sapagka't inyong itinatayo ang mga libingan ng mga propeta, at inyong pinalamutian ang mga libingan ng mga matuwid,
30 At sinasabi, Kung tayo ay nasa mga kaarawan ng ating mga ninuno, hindi sana tayo naging kabahagi nila sa dugo ng mga propeta.
31 Kaya't kayo ay mga saksi sa inyong sarili, na kayo ay mga anak ng mga pumatay sa mga propeta.
32 Punan ninyo kung gayon ang sukat ng inyong mga magulang.
33 Kayong mga ahas, kayong lahi ng mga ulupong, paano kayo makakatakas sa kahatulan ng impiyerno?
34 Kaya't narito, sinusugo ko sa inyo ang mga propeta, at mga pantas, at mga eskriba: at ang ilan sa kanila ay inyong papatayin at ipapako sa krus; at ang ilan sa kanila ay inyong hahampasin sa inyong mga sinagoga, at pag-uusigin sila sa bawat lungsod:
35 Upang sa inyo ay dumating ang lahat ng matuwid na dugo na nadanak sa lupa, mula sa dugo ng matuwid na si Abel hanggang sa dugo ni Zacharias na anak ni Barachias, na inyong pinatay sa pagitan ng templo at ng altar.
36 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Ang lahat ng mga bagay na ito ay darating sa lahing ito.
37 O Jerusalem, Jerusalem, ikaw na pumapatay sa mga propeta, at bumabato sa kanila na sinugo sa iyo, gaano kadalas kong nais na tipunin ang iyong mga anak, gaya ng pagtitipon ng inahing manok sa kanyang mga manok sa ilalim ng kanyang mga pakpak, at hindi ninyo ginusto!
38 Masdan, ang inyong bahay ay iniiwan sa inyo na tiwangwang.
39 Sapagka't sinasabi ko sa inyo, Mula ngayon ay hindi na ninyo ako makikita, hanggang sa inyong sabihin, Mapalad ang pumaparito sa pangalan ng Panginoon.

KABANATA 24

1 At si Jesus ay lumabas, at umalis sa templo: at ang kaniyang mga alagad ay nagsilapit sa kaniya upang ipakita sa kaniya ang mga gusali ng templo.
2 At sinabi sa kanila ni Jesus, Hindi ba ninyo nakikita ang lahat ng mga bagay na ito? katotohanang sinasabi ko sa inyo, Walang maiiwan dito na isang bato sa ibabaw ng isa, na hindi ibabagsak.
3 At samantalang siya'y nakaupo sa bundok ng mga Olivo, ang mga alagad ay lumapit sa kaniya ng bukod, na nagsasabi, Sabihin mo sa amin, kailan mangyayari ang mga bagay na ito? at ano ang magiging tanda ng iyong pagparito, at ng katapusan ng sanglibutan?
4 At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Mag-ingat kayo na huwag kayong linlangin ng sinoman.
5 Sapagka't marami ang darating sa aking pangalan, na magsasabi, Ako ang Cristo; at malilinlang ang marami.
6 At makakarinig kayo ng mga digmaan at mga alingawngaw ng mga digmaan: ingatan ninyo na huwag kayong mabagabag: sapagka't ang lahat ng mga bagay na ito ay dapat mangyari; datapuwa't hindi pa ang wakas.
7 Sapagka't ang bansa ay titindig laban sa bansa, at ang kaharian laban sa kaharian; at magkakaroon ng mga taggutom, at mga salot, at mga lindol, sa iba't ibang dako.
8 Ang lahat ng mga ito ay siyang pasimula ng mga kalungkutan.
9 Kung magkagayo'y ibibigay kayo sa paghihirap, at kayo'y papatayin: at kayo'y kapopootan ng lahat ng mga bansa dahil sa aking pangalan.
10 At kung magkagayo'y marami ang mangatitisod, at mangagkakanulo sa isa't isa, at mangapopoot sa isa't isa.
11 At maraming bulaang propeta ang lilitaw, at ililigaw ang marami.
12 At dahil sa pagsagana ng kasamaan, ang pag-ibig ng marami ay lalamig.

13 Datapuwa't ang magtitiis hanggang sa wakas, ay siyang maliligtas.
14 At ang evangeliong ito ng kaharian ay ipangangaral sa buong mundo bilang patotoo sa lahat ng mga bansa; at kung magkagayo'y darating ang wakas.
15 Kaya't pagkakita ninyo ng kasuklamsuklam na paninira, na sinalita sa pamamagitan ni Daniel na propeta, na nakatayo sa dakong banal, (ang bumabasa ay umunawa:)
16 Kung magkagayo'y ang mga nasa Judea ay tumakas patungo sa mga bundok:
17 Ang nasa bubungan ay huwag bumaba upang kumuha ng anoman sa kaniyang bahay:
18 Ni ang nasa bukid ay huwag bumalik upang kumuha ng kaniyang mga damit.
19 At sa aba ng mga nagdadalang-tao, at ng mga nagpapasuso sa mga araw na iyon!
20 Datapuwa't manalangin kayo na huwag mangyari ang inyong pagtakas sa taglamig, o sa araw ng Sabbath man:
21 Sapagka't kung magkagayon ay magkakaroon ng malaking kapighatian, na ang gaya niyaon ay hindi pa nangyari mula sa pasimula ng sanglibutan hanggang sa panahong ito, at ni hindi na mangyayari kailanman.
22 At malibang paikliin ang mga araw na iyon, walang laman na maliligtas: ngunit alang-alang sa mga hinirang, paiikliin ang mga araw na iyon.
23 Kung magkagayon, kung may magsasabi sa inyo, Narito ang Cristo, o Naroon; huwag ninyong paniwalaan.
24 Sapagkat may lilitaw na mga bulaang Cristo, at mga bulaang propeta, at magpapakita ng mga dakilang tanda at mga kababalaghan; anupa't, kung maaari, ay ililigaw nila pati ang mga hinirang.
25 Narito, sinabi ko na sa inyo noon pa man.
26 Kaya't kung sasabihin nila sa inyo, Narito, siya'y nasa ilang; huwag kayong lumabas: narito, siya'y nasa mga lihim na silid; huwag ninyong paniwalaan.
27 Sapagkat kung paanong ang kidlat ay lumalabas sa silanganan, at sumisikat hanggang sa kanluran; gayundin naman ang pagparito ng Anak ng tao.
28 Sapagka't kung saan man naroon ang bangkay, doon magkakatipon ang mga agila.
29 At agarang pagkatapos ng kapighatian sa mga araw na yaon ay magdidilim ang araw, at ang buwan ay hindi magbibigay ng kaniyang liwanag, at ang mga bituin ay malalaglag mula sa langit, at ang mga kapangyarihan ng mga langit ay mayayanig:
30 At kung magkagayo'y lilitaw ang tanda ng Anak ng tao sa langit: at kung magkagayo'y mananaghoy ang lahat ng mga tribo sa lupa, at makikita nila ang Anak ng tao na dumarating na nasa mga ulap ng langit na may kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian.
31 At susuguin niya ang kaniyang mga anghel na may malakas na tunog ng trumpeta, at kanilang titipunin ang kaniyang mga hinirang mula sa apat na hangin, mula sa isang dulo ng langit hanggang sa kabila.
32 Ngayon ay pag-aralan ninyo ang talinghaga ng puno ng igos; Pagka ang kaniyang sanga ay malambot pa, at sumusulpot ang mga dahon, ay nalalaman ninyo na malapit na ang tag-araw:
33 Gayon din naman kayo, pagka nakita ninyo ang lahat ng mga bagay na ito, ay nalalaman ninyo na ito'y malapit na, nasa mga pintuan nga.
34 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hindi lilipas ang henerasyong ito, hanggang sa matupad ang lahat ng mga bagay na ito.
35 Ang langit at ang lupa ay lilipas, ngunit ang aking mga salita ay hindi lilipas.
36 Ngunit tungkol sa araw at oras na iyon walang nakakaalam, kahit ang mga anghel sa langit, kundi ang aking Ama lamang.
37 Ngunit kung paano ang mga araw ni Noe, gayundin ang pagdating ng Anak ng tao.
38 Sapagkat kung paano ang mga araw bago ang baha, sila ay kumakain at umiinom, nag-aasawa at nagbibigay sa pag-aasawa, hanggang sa araw na pumasok si Noe sa arka,
39 At hindi nila nalalaman hanggang sa dumating ang baha at tinangay silang lahat; gayundin ang pagdating ng Anak ng tao.
40 Kung magkagayo'y may dalawang nasa bukid; ang isa'y kukunin, at ang isa'y iiwan.
41 Dalawang babae ang maggigiling sa gilingan; ang isa'y kukunin, at ang isa'y iiwan.
42 Magbantay nga kayo: sapagka't hindi ninyo nalalaman kung anong oras darating ang inyong Panginoon.
43 Datapuwa't talastasin ninyo ito, na kung nalalaman lamang ng puno ng sangbahayan kung anong oras darating ang magnanakaw, ay magbabantay sana siya, at hindi niya hahayaang sirain ang kaniyang bahay.
44 Kaya nga't kayo'y maging handa rin naman: sapagka't darating ang Anak ng tao sa oras na hindi ninyo iniisip.
45 Sino nga ba ang tapat at matalinong lingkod na pinagkatiwalaan ng kaniyang panginoon ng kaniyang sambahayan, upang bigyan sila ng pagkain sa takdang panahon?
46 Mapalad ang lingkod na iyon, na kung dumating ang kaniyang panginoon ay maratnang gumagawa ng gayon.
47 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, na siya'y gagawin niyang tagapamahala sa lahat ng kaniyang mga ari-arian.
48 Datapuwa't kung ang masamang aliping yaon ay magsabi sa kaniyang puso, Magtatagal ang aking panginoon;
49 At magsisimulang saktan ang kaniyang mga kapuwa lingkod, at kumain at uminom kasama ng mga lasing;
50 Ang panginoon ng lingkod na yaon ay darating sa araw na hindi niya inaasahan, at sa oras na hindi niya nalalaman,
51 At siya'y ihihiwalay, at ibibigay sa kaniya ang kaniyang bahagi kasama ng mga hipokrito: magkakaroon ng iyakan at pagngangalit ng mga ngipin.

KABANATA 25

1 Kung magkagayo'y maitutulad ang kaharian ng langit sa sampung birhen, na kinuha ang kanilang mga ilawan, at lumabas upang salubungin ang kasintahang lalaki.
2 At lima sa kanila ay matatalino, at lima ay mangmang.
3 Ang mga mangmang ay kinuha ang kanilang mga ilawan, at hindi nagdala ng langis:
4 Datapuwa't ang matatalino ay nagdala ng langis sa kanilang mga sisidlan kasama ng kanilang mga ilawan.
5 Samantalang nagtatagal ang kasintahang lalaki, silang lahat ay nahimlay at nakatulog.
6 At nang hatinggabi ay may sumigaw, Narito, ang kasintahang lalaki ay dumarating; lumabas kayo upang salubungin siya.

7 Nang magkagayo'y nagsibangon ang lahat ng mga birheng yaon, at inihanda ang kanilang mga ilawan.
8 At sinabi ng mga mangmang sa matatalino, Bigyan ninyo kami ng inyong langis; sapagka't nauupos na ang aming mga ilawan.
9 Datapuwa't sumagot ang matatalino, na sinasabi, Hindi gayon; baka hindi sapat para sa amin at sa inyo: kundi pumunta kayo sa mga nagtitinda, at bumili kayo ng para sa inyong sarili.
10 At samantalang sila'y nagsiparoon upang bumili, ay dumating ang lalaking ikakasal; at ang mga nakahanda ay nagsipasok na kasama niya sa kasalan: at isinara ang pinto.
11 Pagkatapos ay dumating din ang ibang mga birhen, na nangagsasabi, Panginoon, Panginoon, pagbuksan mo kami.
12 Datapuwa't sumagot siya at sinabi, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hindi ko kayo nakikilala.
13 Magbantay nga kayo, sapagka't hindi ninyo nalalaman ang araw ni ang oras na paririto ang Anak ng tao.
14 Sapagka't ang kaharian ng langit ay tulad sa isang taong naglalakbay sa isang malayong lupain, na tinawag ang kaniyang sariling mga lingkod, at ipinagkatiwala sa kanila ang kaniyang mga ari-arian.
15 At sa isa ay binigyan niya ng limang talento, sa isa'y dalawa, at sa isa'y isa; sa bawa't isa ayon sa kaniyang kakayahan; at pagdaka'y naglakbay siya.
16 Kaya't ang nakatanggap ng limang talento ay umalis at ipinagpalit ang mga ito, at kumita ng lima pang talento.
17 At gayundin naman ang nakatanggap ng dalawa, ay kumita rin ng dalawa pang talento.
18 Datapuwa't ang nakatanggap ng isa ay yumaon at humukay sa lupa, at itinago ang salapi ng kaniyang panginoon.
19 Pagkaraan ng mahabang panahon, dumating ang panginoon ng mga lingkod na iyon at nakipag-kalkula sa kanila.
20 Kaya't lumapit ang nakatanggap ng limang talento at nagdala ng lima pang talento, na nagsasabi, Panginoon, binigyan mo ako ng limang talento: narito, nakinabang ako ng lima pang talento.
21 Sinabi sa kanya ng kanyang panginoon, Magaling, mabuti at tapat na lingkod: naging tapat ka sa kakaunting bagay, gagawin kitang tagapamahala sa maraming bagay; pumasok ka sa kagalakan ng iyong panginoon.
22 Lumapit din ang nakatanggap ng dalawang talento at sinabi, Panginoon, binigyan mo ako ng dalawang talento; narito, nakinabang ako ng dalawa pang talento.
23 Sinabi sa kanya ng kanyang panginoon, Magaling, mabuti at tapat na lingkod; naging tapat ka sa kakaunting bagay, gagawin kitang tagapamahala sa maraming bagay; pumasok ka sa kagalakan ng iyong panginoon.
24 Lumapit ang nakatanggap ng isang talento at sinabi, Panginoon, alam kong ikaw ay isang taong matigas, umaani ka kung saan hindi ka naghasik, at nagtitipon ka kung saan hindi ka nagkalat ng binhi.
25 Natakot ako, at umalis at itinago ko ang iyong talento sa lupa: narito, nasa iyo na ang iyong talento.
26 Sumagot ang kaniyang panginoon at sinabi sa kaniya, Ikaw na masama at tamad na lingkod, alam mo na ako'y umaani kung saan hindi ako naghasik, at nagtitipon ka kung saan hindi ako nagkalat ng binhi.
27 Dapat sana'y inilagay mo ang aking salapi sa mga tagapagpalit ng pera, at sa aking pagdating ay tinanggap ko sana ang akin na may tubo.
28 Kunin niyo samakatuwid sa kaniya ang talento, at ibigay mo sa kaniya na may sampung talento.
29 Sapagka't sa bawa't mayroon ay bibigyan, at siya'y magkakaroon ng sagana; datapuwa't sa kaniya na wala ay kukunin pati ang nasa kaniya.
30 At itapon ninyo ang lingkod na walang pakinabang sa kadiliman sa labas: diyan na nga ang iyakan at ang pagngangalit ng mga ngipin.
31 Pagka ang Anak ng tao ay dumating sa kaniyang kaluwalhatian, at ang lahat ng mga banal na anghel ay kasama niya, kung magkagayo'y uupo siya sa trono ng kaniyang kaluwalhatian:
32 At titipunin sa harap niya ang lahat ng mga bansa: at pagbubuklurin niya sila, gaya ng paghihiwalay ng pastol sa kaniyang mga tupa mula sa mga kambing:
33 At ilalagay niya ang mga tupa sa kaniyang kanan, datapuwa't ang mga kambing ay sa kaliwa.
34 Kung magkagayo'y sasabihin ng Hari sa kanila na nasa kaniyang kanan, Magsiparito kayo, mga pinagpala ng aking Ama, manahin ninyo ang kahariang inihanda para sa inyo buhat pa ng pagkatatag ng sanglibutan:
35 Sapagka't ako'y nagutom, at binigyan ninyo ako ng pagkain; ako'y nauuhaw, at binigyan ninyo ako ng maiinom; ako'y naging taga ibang bayan, at pinatuloy ninyo ako:
36 Hubad, at dinamitan ninyo ako: ako'y may sakit, at dinalaw ninyo ako: ako'y nasa bilangguan, at kayo'y naparoon sa akin.
37 Kung magkagayo'y sasagutin siya ng mga matuwid, na magsasabi, Panginoon, kailan ka namin nakitang nagugutom, at pinakain ka namin? o nauuhaw, at pinainom ka namin?
38 Kailan ka namin nakitang isang dayuhan, at pinatuloy ka namin? o hubad, at dinamitan ka namin?
39 O kailan ka namin nakitang may sakit, o nasa bilangguan, at pumunta sa iyo?
40 At sasagot ang Hari at sasabihin sa kanila, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Yamang ginawa ninyo ito sa isa sa pinakamaliit sa aking mga kapatid na ito, ay ginawa ninyo ito sa akin.
41 Kung magkagayo'y sasabihin din niya sa mga nasa kaliwa, Lumayo kayo sa akin, kayong mga isinumpa, patungo sa apoy na walang hanggan, na inihanda para sa diyablo at sa kaniyang mga anghel:
42 Sapagka't ako'y nagutom, at hindi ninyo ako binigyan ng pagkain; ako'y nauuhaw, at hindi ninyo ako binigyan ng inumin:
43 Ako'y naging taga ibang bayan, at hindi ninyo ako pinatuloy; hubad, at hindi ninyo ako dinamitan; may sakit, at nasa bilangguan, at hindi ninyo ako dinalaw.
44 Kung magkagayo'y sasagutin din nila siya, na magsasabi, Panginoon, kailan ka namin nakitang nagutom, o nauuhaw, o isang taga ibang bayan, o hubad, o may sakit, o nasa bilangguan, at hindi ka namin pinaglingkuran?
45 Kung magkagayo'y sasagutin niya sila, na magsasabi, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Yamang hindi ninyo ginawa sa isa sa pinakamaliit sa mga ito, ay hindi ninyo ginawa sa akin.

46 At ang mga ito'y paroroon sa walang hanggang kaparusahan: datapuwa't ang mga matuwid ay sa buhay na walang hanggan.

KABANATA 26

1 At nangyari, nang matapos ni Jesus ang lahat ng mga salitang ito, ay sinabi niya sa kaniyang mga alagad,
2 Alam ninyo na pagkaraan ng dalawang araw ay ang kapistahan ng Passover, at ang Anak ng tao ay ipagkakanulo upang ipako sa krus.
3 Nang magkagayo'y nagtipon ang mga pangulong saserdote, at ang mga eskriba, at ang mga matanda sa bayan, sa palasyo ng mataas na saserdote, na tinatawag na Caiaphas,
4 At nagsanggunian sila upang hulihin si Jesus sa pamamagitan ng tuso, at patayin siya.
5 Datapuwa't sinabi nila, Huwag sa araw ng kapistahan, baka magkaroon ng kaguluhan sa mga tao.
6 Ngayon, nang si Jesus ay nasa Bethany, sa bahay ni Simon na ketongin,
7 Lumapit sa kaniya ang isang babae na may dalang isang sisidlang alabastro na puno ng isang napakahalagang pabango, at ibinuhos ito sa kaniyang ulo, habang siya'y nakaupo sa hapag-kainan.
8 Datapuwa't nang makita ito ng kaniyang mga alagad, ay nagalit sila, na nagsasabi, Ano ang layunin ng pag-aaksaya na ito?
9 Sapagka't ang pabangong ito ay maipagbibili sa malaking halaga, at maibibigay sa mga dukha.
10 Nang maunawaan ito ni Jesus, sinabi niya sa kanila, Bakit ninyo binabagabag ang babae? sapagkat gumawa siya ng isang mabuting gawa sa akin.
11 Sapagkat ang mga dukha ay laging kasama ninyo; ngunit ako ay hindi ninyo laging kasama.
12 Sapagkat nang ibuhos niya ang pabangong ito sa aking katawan, ginawa niya ito para sa aking paglilibing.
13 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Saanman ipangaral ang ebanghelyong ito sa buong mundo, ang ginawa ng babaeng ito ay babanggitin din bilang pag-alaala sa kanya.
14 Nang magkagayo'y isa sa labindalawa, na tinatawag na Judas Iscariote, ay naparoon sa mga pangulong saserdote,
15 At sinabi sa kanila, Ano ang inyong ibibigay sa akin, at siya'y ibibigay ko sa inyo? At nakipagtipan sila sa kaniya ng tatlumpung pirasong pilak.
16 At mula noon ay humanap siya ng pagkakataon upang ipagkanulo siya.
17 Nang unang araw nga ng kapistahan ng tinapay na walang lebadura, lumapit ang mga alagad kay Jesus, na nagtatanong sa kaniya, Saan mo ibig na ipaghanda ka namin upang kumain ng passover?
18 At sinabi niya, Magsiparoon kayo sa bayan sa isang taong ganito, at sabihin ninyo sa kaniya, Sabi ng Guro, Malapit na ang aking panahon; ipagdidiwang ko ang passover sa iyong bahay kasama ng aking mga alagad.
19 At ginawa ng mga alagad ang ayon sa ipinag-utos sa kanila ni Jesus; at inihanda nila ang passover.
20 Nang magtakipsilim na, naupo siya kasama ang labindalawa.
21 At habang sila'y kumakain, sinabi niya, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, na isa sa inyo ang magkakanulo sa akin.
22 At sila'y lubhang nangalumbay, at nagpasimulang magsabi ang bawat isa sa kanila sa kaniya, Panginoon, ako baga?
23 At sumagot siya at sinabi, Ang kasabay kong sumawsaw ng kamay sa pinggan, siya rin ang magkakanulo sa akin.
24 Ang Anak ng tao ay yayaon ayon sa nasusulat tungkol sa kaniya: datapuwa't sa aba ng taong yaon na siyang magkanulo sa Anak ng tao! Mabuti pa sana sa taong yaon kung hindi siya ipinanganak.
25 Nang magkagayo'y si Judas, na nagkanulo sa kaniya, ay sumagot at nagsabi, Guro, ako baga? Sinabi niya sa kaniya, Ikaw ang nagsabi.
26 At habang sila'y kumakain, dumampot si Jesus ng tinapay, at binasbasan ito, at pinagpira-piraso ito, at ibinigay sa mga alagad, at sinabi, Kunin ninyo, kainin ninyo; ito ang aking katawan.
27 At dinampot niya ang tasa, at nagpasalamat, at ibinigay sa kanila, na sinasabi, Inumin ninyong lahat ito;
28 Sapagka't ito ang aking dugo ng bagong tipan, na nabubuhos para sa marami sa ikapagpapatawad ng mga kasalanan.
29 Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, Hindi na ako iinom mula ngayon ng bunga ng ubas, hanggang sa araw na iyon na inumin ko itong panibago na kasama ninyo sa kaharian ng aking Ama.
30 At nang sila'y umawit ng isang himno, ay nagsilabas sila patungo sa bundok ng mga Olibo.
31 Nang magkagayo'y sinabi ni Jesus sa kanila, Kayong lahat ay mangatitisod dahil sa akin ngayong gabi; sapagka't nasusulat, Sasaktan ko ang pastor, at ang mga tupa ng kawan ay mangangalat.
32 Datapuwa't pagka ako'y muling nabuhay, ay mauuna ako sa inyo sa Galilea.
33 Sumagot si Pedro at sinabi sa kanya, Kahit na ang lahat ng tao ay matisod dahil sa iyo, hindi ako kailanman matitisod.
34 Sinabi sa kanya ni Jesus, Katotohanang sinasabi ko sa iyo, na sa gabing ito, bago tumilaok ang tandang, ay ikakaila mo ako ng tatlong beses.
35 Sinabi sa kanya ni Pedro, Kahit na ako'y mamatay kasama mo, hindi kita ikakaila. Gayundin ang sinabi ng lahat ng mga alagad.
36 Pagkatapos ay dumating si Jesus na kasama nila sa isang lugar na tinatawag na Gethsemane, at sinabi sa mga alagad, Umupo kayo rito, habang ako'y pupunta roon at mananalangin.
37 At isinama niya si Pedro at ang dalawang anak ni Zebedeo, at nagsimulang malungkot at labis na nabibigatan.
38 Pagkatapos ay sinabi niya sa kanila, Ang aking kaluluwa ay labis na nalulumbay, hanggang sa kamatayan: manatili kayo rito, at magpuyat kasama ko.
39 At lumakad siya nang kaunti pa, at nagpatirapa, at nanalangin, na sinasabi, Ama ko, kung maaari, lumampas sa akin ang tasang ito: gayon ma'y huwag ang ayon sa kalooban ko, kundi ang ayon sa kalooban mo.
40 At lumapit siya sa mga alagad, at naratnan silang natutulog, at sinabi kay Pedro, Ano, hindi ba kayo maaaring magbantay kasama ko nang isang oras?
41 Magbantay kayo at manalangin, upang hindi kayo mapasok sa tukso: ang espiritu nga ay may pagnanais, ngunit ang laman ay mahina.

42 Muli siyang umalis sa ikalawang pagkakataon, at nanalangin, na sinasabi, Ama ko, kung ang tasang ito ay hindi maaaring makalampas sa akin, maliban na inumin ko, mangyari nawa ang iyong kalooban.
43 At siya'y lumapit at muling naratnan silang natutulog: sapagkat ang kanilang mga mata ay nabibigatan.
44 At iniwan niya sila, at muling umalis, at nanalangin sa ikatlong pagkakataon, na sinasabi ang parehong mga salita.
45 Pagkatapos ay lumapit siya sa kanyang mga alagad, at sinabi sa kanila, Matulog na kayo, at magpahinga: narito, ang oras ay malapit na, at ang Anak ng tao ay ipagkakanulo sa mga kamay ng mga makasalanan.
46 Bumangon kayo, tayo na: narito, ang nagkakanulo sa akin ay malapit na.
47 Habang nagsasalita pa siya, narito, dumating si Judas, isa sa labindalawa, at kasama niya ang isang malaking karamihan na may mga tabak at mga panghampas, mula sa mga punong saserdote at matatanda ng bayan.
48 Ngayon, ang nagkanulo sa kanya ay nagbigay sa kanila ng isang hudyat, na sinasabi, Kung sino ang aking halikan, iyon nga; hulihin ninyo siya.
49 At pagdaka'y lumapit siya kay Jesus, at nagsabi, Mabuhay, Guro; at hinalikan siya.
50 At sinabi ni Jesus sa kanya, Kaibigan, bakit ka naparito? Nang magkagayo'y lumapit sila, at sinunggaban si Jesus, at dinakip siya.
51 At, narito, isa sa mga kasama ni Jesus ay iniunat ang kanyang kamay, at binunot ang kanyang tabak, at tinaga ang isang lingkod ng mataas na saserdote, at tinagpas ang kanyang tainga.
52 Nang magkagayo'y sinabi ni Jesus sa kanya, Isauli mo ang iyong tabak sa kanyang lalagyan: sapagkat ang lahat ng humahawak ng tabak ay mamamatay sa tabak.
53 Sa palagay mo ba ay hindi ako makakapanalangin sa aking Ama ngayon, at agad niya akong bibigyan ng mahigit sa labindalawang hukbo ng mga anghel?
54 Ngunit paano nga matutupad ang mga kasulatan, na dapat mangyari ito?
55 Nang oras na iyon ay sinabi ni Jesus sa mga tao, Kayo ba ay lumabas na parang laban sa isang magnanakaw na may mga espada at mga pamalo upang hulihin ako? Araw-araw akong nakaupo kasama ninyo na nagtuturo sa templo, at hindi ninyo ako hinuli.
56 Ngunit nangyari ang lahat ng ito upang matupad ang mga kasulatan ng mga propeta. Nang magkagayo'y iniwan siya ng lahat ng mga alagad, at tumakas.
57 At dinala siya ng mga dumakip kay Jesus kay Caiaphas na mataas na saserdote, kung saan nagkakatipon ang mga eskriba at matatanda.
58 Ngunit sinundan siya ni Pedro sa malayo hanggang sa palasyo ng mataas na saserdote, at pumasok, at naupo kasama ng mga lingkod, upang makita ang wakas.
59 Ngayon, ang mga punong saserdote, at ang matatanda, at ang buong konseho, ay naghanap ng mga maling patotoo laban kay Jesus, upang siya'y ipapatay;
60 Ngunit wala silang nasumpungan: oo, kahit na maraming mga sinungaling na saksi ang dumating, wala silang nasumpungan. Sa huli ay dumating ang dalawang sinungaling na saksi,
61 At sinabi, Sinabi ng taong ito, Kaya kong gibain ang templo ng Diyos, at muling itayo ito sa loob ng tatlong araw.
62 At tumayo ang mataas na saserdote, at sinabi sa kanya, Wala ka bang isasagot? Ano ang sinasaksihan ng mga ito laban sa iyo?
63 Ngunit hindi umimik si Jesus. At sumagot ang mataas na saserdote at sinabi sa kanya, Pinapanumpa kita sa ngalan ng Diyos na buhay, na sabihin mo sa amin kung ikaw nga ang Cristo, ang Anak ng Diyos.
64 Sinabi sa kanya ni Jesus, Ikaw ang nagsabi: gayon ma'y sinasabi ko sa inyo, Mula ngayon ay makikita ninyo ang Anak ng tao na nakaupo sa kanan ng kapangyarihan, at dumarating na nasa mga ulap ng langit.
65 Nang magkagayo'y pinunit ng dakilang saserdote ang kaniyang mga damit, na sinasabi, Nagsalita siya ng kalapastanganan; ano pa ang kailangan natin ng mga saksi? Narito, ngayon ay narinig ninyo ang kaniyang kalapastanganan.
66 Ano sa palagay ninyo? Sumagot sila at sinabi, Siya ay may sala sa kamatayan.
67 Nang magkagayo'y dinuraan nila ang kaniyang mukha, at siya'y pinagsusuntok; at sinampal siya ng iba ng kanilang mga palad,
68 Na sinasabi, Hulaan mo sa amin, ikaw na Cristo, sino ang humampas sa iyo?
69 Nakaupo noon si Pedro sa labas ng palasyo: at lumapit sa kanya ang isang dalaga, na sinasabi, Ikaw rin ay kasama ni Jesus na taga-Galilea.
70 Ngunit ikinaila niya sa harap nilang lahat, na sinasabi, Hindi ko alam ang sinasabi mo.
71 At paglabas niya sa beranda, nakita siya ng isa pang dalaga, at sinabi sa mga naroon, Ang taong ito ay kasama rin ni Jesus na taga-Nazareth.
72 At muli siyang ikinaila nang may panunumpa, Hindi ko kilala ang lalaki.
73 At pagkaraan ng ilang sandali ay lumapit sa kanya ang mga nakatayo roon, at sinabi kay Pedro, Tunay ngang isa ka rin sa kanila; sapagkat ipinakikita ka ng iyong pananalita.
74 Nang magkagayo'y nagpasimula siyang magmura at manumpa, na sinasabi, Hindi ko kilala ang lalaki. At pagdaka'y tumilaok ang tandang.
75 At naalala ni Pedro ang salita ni Jesus, na sinabi sa kanya, Bago tumilaok ang tandang, ay ikakaila mo ako ng tatlong beses. At siya'y lumabas, at umiyak nang mapait.

KABANATA 27

1 Nang umaga na, ang lahat ng mga punong saserdote at ang mga matatanda ng bayan ay nagpulong laban kay Jesus upang ipapatay siya:
2 At nang siya'y kanilang maigapos na, ay kanilang inilabas siya, at ibinigay siya kay Poncio Pilato na gobernador.
3 Nang magkagayo'y si Judas, na nagkanulo sa kaniya, nang makita niyang siya'y nahatulan na, ay nagsisi, at isinauli ang tatlumpung piraso ng pilak sa mga punong saserdote at matatanda,
4 Na sinasabi, Nagkasala ako sa aking pagkakanulo sa dugong walang sala. At sinabi nila, Ano sa amin iyon? Ikaw na ang bahala diyan.
5 At inihagis niya ang mga piraso ng pilak sa templo, at umalis, at yumaon at nagbigti.

6 At kinuha ng mga punong saserdote ang mga piraso ng pilak, at sinabi, Hindi matuwid na ilagay ang mga ito sa kabang-yaman, sapagka't ito ay halaga ng dugo.
7 At sila'y nagpulong, at binili ang mga ito ng bukid ng magpapalayok, upang paglibingan ng mga estranghero.
8 Kaya nga ang bukid na yaon ay tinawag na, Ang bukid ng dugo, hanggang sa araw na ito.
9 Nang magkagayo'y natupad ang sinalita sa pamamagitan ng propetang si Jeremias, na nagsasabi, At kinuha nila ang tatlumpung pirasong pilak, ang halaga niyaong hinalagahan, na siyang hinusgahan ng mga anak ni Israel;
10 At ibinigay ang mga yaon para sa bukid ng magpapalyok, gaya ng iniutos sa akin ng Panginoon.
11 At si Jesus ay tumayo sa harap ng gobernador: at tinanong siya ng gobernador, na sinasabi, Ikaw ba ang Hari ng mga Judio? At sinabi sa kaniya ni Jesus, Ikaw ang nagsasabi.
12 At nang siya'y akusahan ng mga pangulong saserdote at ng mga matanda, ay wala siyang isinagot.
13 Nang magkagayo'y sinabi ni Pilato sa kaniya, Hindi mo baga naririnig kung gaano karaming bagay ang kanilang sinasaksihan laban sa iyo?
14 At hindi siya sumagot sa kaniya ng kahit isang salita; ano pa't lubhang namangha ang gobernador.
15 Sa kapistahan nga, nakagawian ng gobernador na palayain sa bayan ang isang bilanggo, na kanilang ibigin.
16 At mayroon silang isang bilanggo na bantog noon, na tinatawag na Barrabas.
17 Kaya't nang sila'y nangagkakatipon, ay sinabi sa kanila ni Pilato, Sino ang ibig ninyong palayain ko sa inyo? Si Barrabas, o si Jesus na tinatawag na Cristo?
18 Sapagka't nalalaman niya na dahil sa inggit ay ibinigay nila siya.
19 Nang siya'y nakaupo na sa hukuman, ipinasabi sa kanya ng kanyang asawa, Huwag kang makialam sa matuwid na taong iyan; sapagkat ako'y nagdusa nang maraming bagay ngayong araw sa isang panaginip dahil sa kanya.
20 Ngunit hinikayat ng mga punong saserdote at ng matatanda ang karamihan na hingin nila si Barabas at patayin si Jesus.
21 Sumagot ang gobernador at sinabi sa kanila, Sino sa dalawa ang ibig ninyong palayain ko sa inyo? Sinabi nila, Si Barrabas.
22 Sinabi sa kanila ni Pilato, Ano nga ang gagawin ko kay Jesus na tinatawag na Cristo? Sinabi nilang lahat sa kanya, Ipako siya sa krus.
23 At sinabi ng gobernador, Bakit, anong kasamaan ang nagawa niya? Ngunit lalo silang sumigaw, na sinasabi, Ipako siya sa krus.
24 Nang makita ni Pilato na wala siyang magagawa, kundi ang lalong pag-aalsa ng kaguluhan, kumuha siya ng tubig, at naghugas ng kanyang mga kamay sa harap ng karamihan, na sinasabi, Ako'y walang kasalanan sa dugo ng matuwid na taong ito; kayo ang bahala.
25 Nang magkagayo'y sumagot ang buong bayan, at sinabi, Ang kanyang dugo ay mapasa amin, at sa aming mga anak.
26 Nang magkagayo'y pinalaya niya sa kanila si Barrabas: at nang mahagupit na niya si Jesus, ay ibinigay niya siya upang ipako sa krus.
27 Nang magkagayo'y dinala si Jesus ng mga kawal ng gobernador sa loob ng bulwagan, at tinipon sa kaniya ang buong pulutong ng mga kawal.
28 At hinubaran nila siya, at sinuutan ng isang balabal na pula.
29 At nang makapaghabi sila ng isang koronang tinik, ay inilagay nila ito sa kaniyang ulo, at isang tambo sa kaniyang kanang kamay: at sila'y lumuhod sa harap niya, at kinutsa siya, na sinasabi, Mabuhay, Hari ng mga Judio!
30 At dinuraan nila siya, at kinuha ang tambo, at hinampas siya sa ulo.
31 At pagkatapos na siya'y kanilang kutsain, ay hinubad nila sa kaniya ang balabal, at isinuot sa kaniya ang kaniyang sariling damit, at inilabas siya upang ipako sa krus.
32 At paglabas nila, ay nasumpungan nila ang isang lalaking taga-Cyrene, na nagngangalang Simon: at siya'y pinilit nilang pasanin ang kaniyang krus.
33 At nang sila'y magsidating sa isang dakong tinatawag na Golgota, na siyang ibig sabihin, isang dako ng bungo,
34 Binigyan nila siya ng suka na may halong apdo: at nang matikman niya, ay ayaw niyang inumin.
35 At siya'y kanilang ipinako sa krus, at pinaghati-hatian ang kaniyang mga damit, na pinagsugalan: upang matupad ang sinalita ng propeta, na sinasabi, Hinati-hati nila ang aking mga damit sa kanila, at sa aking damit ay nagsugal sila.
36 At sila'y naupo at binantayan siya roon;
37 At inilagay nila sa ibabaw ng kaniyang ulo ang nakasulat na paratang sa kaniya, ITO'Y SI JESUS, ANG HARI NG MGA JUDIO.
38 Nang magkagayo'y may dalawang magnanakaw na ipinako sa krus na kasama niya, isa sa kanan, at isa sa kaliwa.
39 At siya'y kinutsa ng mga nagdaraan, na iwinawagayway ang kanilang mga ulo,
40 At sinasabi, Ikaw na magwawasak ng templo, at magtatayo nito sa loob ng tatlong araw, iligtas mo ang iyong sarili. Kung ikaw ang Anak ng Dios, bumaba ka mula sa krus.
41 Gayundin naman, kinutya siya ng mga punong saserdote, kasama ang mga eskriba at matatanda, na nagsabi,
42 Iniligtas niya ang iba; ang sarili niya ay hindi niya kayang iligtas. Kung siya ang Hari ng Israel, bumaba siya ngayon mula sa krus, at maniniwala kami sa kanya.
43 Nagtiwala siya sa Diyos; iligtas niya siya ngayon, kung nais niya siya: sapagkat sinabi niya, Ako ang Anak ng Diyos.
44 Ang mga tulisan na ipinako sa krus kasama niya ay sinabi rin ito sa kanya.
45 Mula nga sa oras na ikaanim ay nagdilim ang buong lupain hanggang sa oras na ikasiyam.
46 At nang mag-ikasiyam na ang oras, sumigaw si Jesus nang malakas, na sinasabi, Eli, Eli, lama sabachthani? na ang ibig sabihin ay, Diyos ko, Diyos ko, bakit mo ako pinabayaan?
47 Ang ilan sa mga nakatayo roon, nang marinig iyon, ay nagsabi, Tinatawag ng taong ito si Elias.
48 At agad na tumakbo ang isa sa kanila, at kumuha ng espongha, at binasa ito ng suka, at inilagay sa isang tambo, at ipinainom sa kaniya.
49 Ang mga iba ay nagsabi, Hayaan ninyo, tingnan natin kung darating si Elias upang iligtas siya.

50 Si Jesus, nang siya'y muling sumigaw ng malakas na tinig, ay nalagot ang hininga.
51 At, narito, ang tabing ng templo ay napunit sa dalawa mula sa itaas hanggang sa ibaba; at ang lupa ay nayanig, at ang mga bato ay nangabasag;
52 At ang mga libingan ay nangabuksan; at maraming katawan ng mga banal na natulog ang nagsibangon,
53 At lumabas sa mga libingan pagkatapos ng kaniyang pagkabuhay na mag-uli, at pumasok sa banal na lungsod, at nagpakita sa marami.
54 Ngayon, nang makita ng senturion, at ng mga kasama niya, na nagbabantay kay Jesus, ang lindol, at ang mga bagay na nangyari, ay lubhang natakot sila, na nangagsasabi, Tunay ngang ito ang Anak ng Dios.
55 At maraming babae ang naroon na nagmamasid mula sa malayo, na sumunod kay Jesus mula sa Galilea, na naglilingkod sa kanya:
56 Kabilang sa mga ito ay si Maria Magdalena, at si Maria na ina nina Santiago at Joses, at ang ina ng mga anak ni Zebedeo.
57 Nang magtakipsilim na, dumating ang isang mayamang lalaki mula sa Arimatea, na nagngangalang Joseph, na siya ring alagad ni Jesus:
58 Pumunta siya kay Pilato, at hiniling ang bangkay ni Jesus. Nang magkagayo'y iniutos ni Pilato na ibigay ang bangkay.
59 At nang makuha ni Joseph ang bangkay, binalot niya ito sa isang malinis na telang lino,
60 At inilagay ito sa kanyang sariling bagong libingan, na kanyang hinukay sa bato: at iginulong niya ang isang malaking bato sa pintuan ng libingan, at umalis.
61 At naroon si Maria Magdalena, at ang isa pang Maria, na nakaupo sa tapat ng libingan.
62 Kinabukasan nga, na siyang araw ng paghahanda, ang mga pangulong saserdote at mga Fariseo ay nangagkatipon kay Pilato,
63 Na nagsasabi, Ginoo, natatandaan namin na sinabi ng mandaraya na yaon noong nabubuhay pa siya, Pagkaraan ng tatlong araw ay muling mabubuhay ako.
64 Kaya't ipagutos mo na bantayan ang libingan hanggang sa ikatlong araw, baka sakaling magsiparoon ang kaniyang mga alagad sa gabi at nakawin siya, at sabihin sa mga tao, Siya'y muling nabuhay: kaya't ang huling kamalian ay magiging mas malala pa kaysa sa una.
65 Sinabi sa kanila ni Pilato, Mayroon kayong mga bantay: humayo kayo, inyong tiyakin ito nang lubos.
66 Kaya't sila'y nagsiparoon, at kanilang tiniyak ang libingan, tinatakan ang bato, at naglagay ng mga bantay.

KABANATA 28

1 Nang magtatapos ang araw ng sabbath, nang magbubukang-liwayway na ang unang araw ng linggo, ay nagsiparoon si Maria Magdalena at ang isa pang Maria upang tingnan ang libingan.
2 At narito, nagkaroon ng malakas na lindol: sapagka't bumaba mula sa langit ang isang anghel ng Panginoon, at naparoon at iginulong ang bato mula sa pintuan, at naupo sa ibabaw nito.
3 Ang kaniyang anyo ay parang kidlat, at ang kaniyang damit ay puti na parang niebe:
4 At dahil sa takot sa kaniya ay nanginig ang mga bantay, at naging parang mga patay.
5 At sumagot ang anghel at sinabi sa mga babae, Huwag kayong matakot: sapagka't nalalaman ko na hinahanap ninyo si Jesus, na ipinako sa krus.
6 Wala siya rito: sapagka't siya'y nabuhay na maguli, gaya ng sinabi niya. Magsiparito kayo, tingnan ninyo ang dakong kinaroonan ng Panginoon.
7 At magsiyaon kayong madali, at sabihin ninyo sa kaniyang mga alagad, na siya'y nabuhay na maguli sa mga patay; at, narito, siya'y nauuna sa inyo sa Galilea; doon ninyo siya makikita: narito, sinabi ko na sa inyo.
8 At dali-dali silang umalis sa libingan na may takot at malaking kagalakan; at tumakbo upang ibalita sa kaniyang mga alagad.
9 At samantalang sila'y nagsisiparoon upang ibalita sa kaniyang mga alagad, narito, sinalubong sila ni Jesus, na nagsasabi, Lahat ay magpuri. At sila'y lumapit at niyakap siya sa kaniyang mga paa, at sinamba siya.
10 Nang magkagayo'y sinabi ni Jesus sa kanila, Huwag kayong matakot: magsiyaon kayo, sabihin ninyo sa aking mga kapatid na sila'y magsiparoon sa Galilea, at doon nila ako makikita.
11 Habang sila'y umaalis, narito, ang ilan sa mga bantay ay pumasok sa lungsod, at ibinalita sa mga punong pari ang lahat ng mga bagay na nangyari.
12 At nang sila'y mangagkatipon kasama ng mga matatanda, at makapagsanggunian, ay nagbigay sila ng malaking pera sa mga kawal,
13 Na sinasabi, Sabihin ninyo, Ang kaniyang mga alagad ay dumating nang gabi, at ninakaw siya habang kami'y natutulog.
14 At kung ito'y mabalitaan ng gobernador, ay aming hihikayatin siya, at kayo'y aming iingatan.
15 Kaya't tinanggap nila ang pera, at ginawa ang ayon sa itinuro sa kanila: at ang salitang ito ay kumakalat sa mga Judio hanggang sa araw na ito.
16 Pagkatapos, ang labing-isang alagad ay nagtungo sa Galilea, sa bundok na itinuro sa kanila ni Jesus.
17 At nang makita nila siya, ay sinamba nila siya: datapuwa't ang ilan ay nag-alinlangan.
18 At lumapit si Jesus at nagsalita sa kanila, na sinasabi, Ang lahat ng kapangyarihan sa langit at sa lupa ay naibigay na sa akin.
19 Kaya't magsiyaon kayo, at turuan ang lahat ng mga bansa, na sila'y inyong bautismuhan sa pangalan ng Ama, at ng Anak, at ng Espiritu Santo:
20 Turuan ninyo sila na kanilang ganapin ang lahat ng mga bagay na iniutos ko sa inyo: at, narito, ako'y sumasa inyong palagi, hanggang sa katapusan ng sanglibutan. Amen.